

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLINGS VERBAL.

Striden nr. 41.

Brudens salvelse Del 1



Åp 19:7-9.

La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort seg rede. Det er henne gitt å kle seg i rent og skinnende fint lin. For det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger. Og han sier til meg: Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid! Han sier til meg: Dette er Guds sanne ord.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette blad er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old Potters Lane, Jeffersonville, Indiana. USA. Bladet inneholder taler av menighetspastor Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Møtelokalets adresse er.:



Feskarveien 1.
Verdal

Brudens Salvelse del I

På grunn av de forskjellige opplevelsene og manifestasjonene vi har vært vitne til i det siste, så føler jeg meg ledet til å begynne et budskap som vi skal kalle "*Brudens salvelse.*" Vi er alle enige om at verden har kommet til et tidspunkt hvor vi er nødt til å nærme oss Herrens komme. Men mange mennesker i verden i dag har ikke noe bilde av hvordan bruden vil være når Herren kommer for å hente henne. Mye av mitt personlige vitnesbyrd er nødt til å inngå i dette budskapet, på grunn av de ting vi skal ta for oss. Vi kommer til å ta for oss mange ting som jeg har vært nødt til å oppleve selv. Jeg ble oppdratt med en metodistbakgrunn, og ble døpt første gang i "*The Church of Christ*". Og fordi navnet mitt er Jackson, så var der en viss mengde stahet som Herren var nødt til å ta seg av for å få meg dit Han ville ha meg. Det var også grunnen til at de kalte Andrew Jackson for *gamle hickory*. Han var sta! Gjengen i Washington prøvde sitt beste for å bøye og knekke ham, men da de slapp taket, så spratt han tilbake til den samme posisjon hvor han var i utgangspunktet. Derfor kalte de ham gamle hickory. Hickory er omtrent det eneste materialet du kan lage en hjulgaffel av og forvente at det varer. Det er vanskelig å bøye eller knekke det.

Når jeg nå presenterer dette budskapet, så skal jeg ta hensyn til hver eneste person som måtte komme til å lese eller høre det, uansett hva deres religiøse bakgrunn måtte ha vært. Jeg vet nemlig at Kristi brud kommer ikke til å bestå av masse mennesker som har blitt frelst ut fra verden uten noen som helst religiøs bakgrunn. De fleste av oss har kommet dit vi er i dag, etter å ha gått gjennom andre religiøse system. Jeg takker Gud at Han så det nødvendig en dag å vise meg sin nåde og miskunnhet. Jeg har alltid bekjent at jeg ikke ønsket å være en fanatiker. Jeg hadde hørt om mennesker som kappet av seg fingrene, samt andre lemsdeler, rett og slett på grunn av det Jesus sa angående de lemsdeler som frister deg til fall. Du vet hva Bibelen sier; hvis din høyre hånd frister deg til fall, så kapp den av, hvis ditt øye frister deg, da plukk det ut, og så videre. Jeg har hørt om mennesker som har plukket ut øynene sine. Alle disse ting ble skremsler for meg da jeg vokste opp. Jeg sa, *Gud forby at jeg noen gang skulle ende opp som slike mennesker, som blir sprø på grunn av religion.* Det er én ting å bli sprø på

grunn av religion, men det er en helt annen ting å miste interesse for verden, og gi sitt sinn over til Jesus Kristus. Jeg liker det! I det naturlige er det så liten forskjell på disse to at mange mennesker ikke kan se forskjell. Hvis djevlen ikke kan holde deg fanget i verdens vantro, og få deg til å leve som verden, så blir hans neste trekk å prøve å drive deg til en fanatisk yttergrense. Hvorfor? Fordi han vet at en slik person kommer til å gå under til slutt. Det er konflikten vi opplever som Guds barn; få oversikt over alle disse ting og bringe vårt liv inn i overensstemmelse med den sanne åpenbaring som er nedskrevet i Guds bok (Bibelen). For vår del er det mange ganger en krigføring; å komme gjennom dette og virkelig fremstille oss selv slik som Guds barn burde gjøre. Hvert eneste forutvalgte individ vil til slutt komme til det punkt.

Jeg skal be dere om å gå med meg inn i Apostlenes gjerninger. Her finner vi den store misjonsbefalingen, og menigheten hadde sin fødsel akkurat slik disse versene beskriver. Vi vet hva Jesus sa. Ifølge Lukas' nedtegnelser fulgte disiplene Jesus over til Oljeberget, og de så Ham stige opp til himmelen, og hans siste ord til dem var disse; *Gå inn i Jerusalem og vent der inntil dere blir fylt med kraft fra det høye.* De visste ikke noe om hva de skulle forvente. De tenkte uten tvil, *Hvordan kommer denne kraften til å være? Hvordan skal jeg gjenkjenne denne kraften når den kommer?* Vi vet at da de gikk opp på den øvre sal for å vente sammen, da visste de ikke akkurat hva de skulle vente på. Det viktige er imidlertid at de gjorde som Jesus sa. Det er der mange mennesker mislykkes; de vil ikke adlyde Guds ord før de er i stand til å forstå hver eneste lille detalj ved det. Her er et eksempel; *Hm, jeg skal slett ikke sitte der oppe på det stedet og vente på noe som jeg kanskje ikke engang gjenkjenner når det kommer.* Det er ikke en slik holdning Gud ønsker at vi skal ha. Han vil at hans barn skal ha en enkel tro på og tillit til sitt Ord, uten å gå til de drastiske metoder det er å kappe av seg hendene og plukke ut øynene, når de ikke har noen som helst forståelse av hva Han mente med det Han sa. Vi forstår selvfølgelig alle sammen at det er bedre å gå inn i himmelen uten hender og øyne enn å ende opp i helvete med alle kroppsdeler på plass; men vi er nødt til å forstå at vi ikke får gjort jobben bare ved å kappe av de lemedeler som skaper anstøt. Vår bestemthet om å vandre med Gud i en sann åpenbaring av Hans ord er det som egentlig skaper forskjellen.

Faderens løfte

Vi skal lese fra kapittel 2, vers 1.

Og da pinsefestens dag var kommet, var de (de troende, disiplene som på Oljeberget var blitt befalt å gå tilbake til Jerusalem og vente til de ble fylt med kraft fra det høye) **alle samlet på samme sted. Da kom det med ett en lyd fra himmelen** (Dette var en manifestasjon av Guds nærvær) **som når et veldig stormvær farer fram, og fylte hele huset der de satt. Og det viste seg for dem tunger likesom av ild** (De så med andre ord en manifestasjon av noe overnaturlig som var over hvert individ), **som delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt med Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tunger, alt etter som Ånden gav dem å tale. Nå bodde det i Jerusalem gudfryktige jødiske menn fra alle folkeslag under himmelen. Da denne lyden hørtes, samlet det seg en stor folkemengde. Og de ble forvirret fordi de hørte dem tale enhver på sitt eget språk.**

Med dette ønsker jeg nå å gå til Johannes kapittel 16. Vi leste om hvordan Ånden på den øvre sal kom over hver enkelt av de troende, disiplene som hadde fulgt Kristus. Nå skal vi lese om hvordan Jesus - før han ble korsfestet - fortalte dem hva denne Ånden skal gjøre når den kommer inn i verden. Vi begynner i vers 12 i kapittel 16 i Johannes' evangelium

Ennå har jeg mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå. Men når han kommer, sannhetens Ånd, skal han veilede dere til hele sannheten. (HELE SANNHETEN) For han skal ikke tale av seg selv, men det han hører, skal han tale, og de kommende ting skal han forkynne dere. Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av mitt og forkynne det for dere.

Når vi setter disse to scenene sammen, så får vi en bedre forståelse av hva det var som egentlig skjedde. Skriftstedet jeg nettopp leste forklarer akkurat hva som må komme inn i våre liv før vi faktisk kan kalles Guds barn. Å motta Hans Ånd slik som det er beskrevet i Apg. 2, er den eneste måten på jord du noensinne kan bli et Guds barn. Hva gjør denne Ånden, bro. Jackson? Det er denne Ånden som gir oss det evige liv som Bibelen taler om, og den forsegler oss inn i Guds familie, slik at vi aldri kan gå fortapt igjen.

Det er den selvsamme Ånd som i utgangspunktet tar tak i deg og begynner å bearbeide ditt hjerte, og forteller deg at du er nødt til å ta imot Jesus Kristus som din Frelser. Husk hva Jesus sa; *Intet menneske kan komme til meg uten at Faderen drar ham.* Denne samme Ånd (som faktisk er den store Skaper i sin tredje tjeneste) er det som begynner å bearbeide vårt liv og gjør oss oppmerksomme på det faktum at vi er fortlapt, atskilt fra Gud, og i behov av en Frelser. Noen kan oppleve det i sin barndom. Andre blir kanskje ikke arbeidet på før de har blitt voksne. Noen har til og med gått gjennom halve livet før det gikk opp for dem at Herren arbeidet på dem på denne måte. Da Jesus sa i Johannes 6, at ingen kan komme til meg uten at Faderen drar ham, så sa Han faktisk at ingen kan bli en troende når de selv vil det. Guds Ånd er nødt til å arbeide på deg først. Over hele jord finnes det mennesker som av en eller annen grunn har gått inn i et religiøst system, men uten at de noen gang har blitt overbevist om sin egen synd av Guds kraft. De kaller seg kristne, men blir de ledet inn i HELE SANNHETEN? Svaret er åpenbart NEI! De følger en slags tradisjonell form for liksom tjeneste for Gud i noen minutter på søndag, og resten av uken lever mange av dem som djevler. Dette gjelder selvfølgelig ikke alle, men det finnes i verden i dag en stor trend som går mot en eller annen form for religiøs tilhørighet, og mye av det foregår uten den ekte kristendommens ingredienser.

Å bli en kristen er ikke ditt eget eksklusive valg i den forstand. Du fastsetter ikke tidspunktet, datoen eller tiden. Det er Han (Ånden, som er Gud) som har valgt når og hvor det skal skje, og Han vet akkurat hvordan Han skal behandle deg når den fastsatte tiden er nådd. Ja, du kan se tilbake på ditt liv og si, *Han har arbeidet på meg helt siden et visst tidspunkt.* Det er mange ganger sant, og man kan lure på hvorfor mennesket ikke overga seg på den tid. Poenget er at selv om du ble gjort oppmerksom på ditt behov for frelse, så må tiden komme når Gud virkelig får tak i ditt hjerte på en slik måte at du dras til Ham. Da vil Han gjøre det så virkelig at du ikke kan stå imot lenger. Gud vet akkurat hvordan Han skal røre ditt hjerte for å gjøre deg klar over Jesu Kristi frelsende kraft, slik at du ikke kan nekte for det når alt er over. Det er Han og Han alene som kommer til å sette i verk frelsen. Det er Han og Han alene som kommer til å vise deg akkurat hvor sta menneskets natur kan være enkelte ganger. Det er mitt eget vitnesbyrd. Det er én ting å bli oppdratt i et hjem med kristne foreldre, og i omgivelser som lærer deg at enkelte

kristne verdier er den rette vei å gå i livet. Jeg takker Gud for dette, men vår frelse går mye lenger bakover i tid enn som så.

Jeg ser tilbake på mine barndomsdager, da min mor og min far lærte meg ting som er essensielle for å kunne leve et godt moralsk liv. På samme tid kan det mange ganger finnes en indre stolthet som kultiveres til å bli en del av din natur. Jeg husker at vi var på vekkelsermøter da jeg var i tenårene, før jeg gjorde militærtjeneste, og til tider kunne jeg kjenne overbevisningsånden over meg. Men i mitt hjerte ville jeg si, *Jeg er ingen dårlig type. Jeg trenger ikke å gå gjennom all den bønningen og gi mitt hjerte til Herren. Jeg skal leve som normalt og være ærlig, elske mine brødre og søstre, betale min gjeld, aldri skape problem for noen og prøve og være en god innbygger. Men jeg trenger ikke å ta det for seriøst, dette med å bli en kristen.* Det er den triste delen av historien. Det er så mange mennesker i verden i dag som glemmer at Guds ord sier at alle har syndet og står uten ære for Gud. Hva er denne synden? Det betyr at vi alle er født i vantro. Det finnes ikke én av oss som er født inn i denne verden med tro på Gud. *Å, jeg har kjent Gud siden jeg kom inn i verden.* Nei, det har du ikke! Du kan ha en ren mental kunnskap om mange ting, men det er ikke det samme som en frelsende tro på Gud. Når den virkelig treffer deg, så må den virke på en slik måte at du begynner å forstå enkelte ting fra Guds ord, og det skal skape en forandring i ditt liv. Når ordet derfor sier at vi alle har syndet og er uten ære for Gud, og at det ikke finnes én rettferdig sjel, så betyr det akkurat det. Det er ikke noen av oss som søker Gud. Vi søker vanligvis vår egen vei i livet, og det er en billig vei som ofte opphøyer djevelen i stedet for Gud.

Det er på samme måte i den naturlige verden vi lever i. Vi leter etter billige røverkjøp uansett hvor vi går. Vi leter etter spesielle salg. I frelsens plan finnes det ikke noe som heter loppemarked eller røverkjøp. Gud har ingen rabattprogram. Vår frelse er gratis, på den måte at vi ikke trenger å betale penger for den. Det er på grunn av at den allerede er betalt for med en dyrebar pris. Vår Herre Jesus Kristus led, blødde og døde på det gamle korset på Golgata for å betale prisen for vår gjensløsning, og den ble betalt for alle som vil omvende seg og motta den. Åndens gaver er alle like verdifulle og viktige for vårt liv som den dagen da kristenheten ble født for 2000 år siden.

Jeg fortalte historien i Norge fordi det blant folket der er en bevegelse som er så vakker. Det har startet blant mange av de unge menneskene der. Det er slik det mange ganger dukker opp. Eldre mennesker er ofte fastlåst i sine veier, og deres sinn er også låst. Hvis de nemlig går gjennom livet og tjener Herren på en spesiell måte og aldri møter noen korsveier eller annet på veien, så venner de seg til denne levemåten. Hvis Herren imidlertid kommer snart, så er det én ting vi er nødt til å innse; Guds Ånd arbeider i vår midte og vi kan bevise det ved Bibelen. Det vil være en vekkelse blant et folk som virkelig er forutvalgt til å være Jesu Kristi brud. Når de blir Jesu Kristi brud, så vil den religiøse verden kanskje si, *Hei, vent litt da!* Ja, enhver kan si vent, men av hvilken grunn?

Den siste boken i Bibelen forteller oss at i de siste dager vil bruden, de sanne Guds barn, vite at de er Kristi brud. Hvorfor? Rett og slett fordi de ser at det profetiske bildet av de ting som skriften sier skal oppfylles, virkelig går i oppfyllelse verden over. De ser et bilde som proklamerer at JESUS KOMMER SNART! Hvis Han kommer snart, hva kommer han da for å hente? Han kommer for å ta hjem til seg selv et folk, men det vil være et element av troende mennesker som virkelig har gjort seg selv rede for å kunne aksepteres som Hans brud. Dette spesielle element av troende kommer ikke til å være mennesker som blir tatt ut fra alle de retninger som kalles kristendom i verden i dag, slike som er uvitende og ikke engang kjenner tiden de lever i. Noe slikt ville bli en katastrofe. Tenk bare på det. Hvis Herren kom for å hente sitt folk nå, og ingen visste noe som helst om det, så ville ingen forvente at noe slikt skulle skje, og det ville bli en katastrofe. En ting er i alle fall sikkert, og det er at vi i Bibelen har et bilde som viser oss at bruden skal gjøres rede til Hans komme. Du kan kanskje si, *Bro. Jackson, gi meg et skriftsted som beviser det.* Vel, les det nittende kapitlet i Åpenbaringen. Hva så Johannes? Han ble rykket opp i Ånden og han så Lammets hustru. Hvor var hun? Hun var i himmelen. Han hørte alle ropene, alle hallelujaene og alt det andre som foregikk, og en stemme sa; *Gud Herren, Den Allmektige regjerer som konge!* La oss lese disse versene. (Åpenbaringen 19:7-9)

La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud HAR gjort seg rede. (8) Det er henne gitt å kle seg i rent og skinnende fint lin. For det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger. (9) Og han sier til meg: **Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid! Han sier til meg: Dette er Guds sanne ord.**

Det sies her at Hans brud **HAR** (fortid) gjort seg rede. Hvor gjorde hun det? Ikke i himmelen, men rett her nede på jorden, i sin hverdags vandring. Dette spesielle skriftstedet lar oss vite at vi er nødt til å forvente at Guds Ånd skal gjøre noe på jord blant et element av mennesker, for å gjøre dem klar over tiden de lever i og utstyre dem med alt det som er nødvendig for å gjøre dem klar til Herrens komme. Deres liv og deres felles samarbeid må begynne å ligne den første menighet i Apostlenes Gjerninger.

Du kan se enkelte ord på plakaten der oppe. De taler om det Den Hellige Ånd gjør blant de troende i denne tid. Av manifestasjoner har vi roping, dansing, risting, skjelving, drukkenhet og stammende lepper. Alle disse er Bibelske uttrykk. I kirkebygninger i dag sitter det mange stakkarslige mennesker som er fullstendig uvitende om det Guds Ånd har gjort gjennom alle tider. Alt de vet er at de ble født som lutheranere, gikk på søndagsskole som lutheranere, giftet seg som lutheranere, døpte sine barn som lutheranere, og det er alt de hadde planer om å bli, lutheranere. Jeg kan ta for meg hver eneste organisasjon som har oppstått, og vise at de er akkurat slik. De vet veldig lite om det som Guds Ånd har gjort. Hvor har denne Ånden vært de siste 1900 år? Han har delt med mennesker i hver eneste tidsalder, for å overbevise dem om synd, og vise dem at de er i behov av en frelser. Han har fått dem til å innse at de er nødt til å akseptere Jesus Kristus som sin Frelser, men i det øyeblikk de fleste av dem ga sine hjerter til Herren og mottok frelsesopplevelsen, så satte de seg bare ned i det religiøse systemet de var oppdratt i, med en følelse av sikkerhet; *Dette er alt som er nødvendig.* De har blitt opplært til å tenke slik. Jeg ble selv lært å tenke slik, men Gud kjenner ditt hjerte, og Han vet hvor du er i dag. Hvis du er en av dem som Han har forutsett fra før verdens grunnvoll ble lagt, så vet Han akkurat når Han skal tale til deg, for å få deg i bevegelse mot det sted du trenger å være.

Åndens manifestasjoner

Vær så snill og følg meg når vi nå ønsker å tale til deg om de forskjellige manifestasjonene vi har listet opp på plakaten vi bruker for dette budskapet. Som jeg har sagt før, så var det en tid da jeg var livredd alt dette. Jeg giftet meg og flyttet til Harrison kommune, og jeg var tilsynshavende for søndagsskolen i Metodistkirken der. Til tider ble jeg også spurt om å forkynde da den ordinære pastoren var bortreist på ferie og lignende. På den tid tenkte jeg ikke engang på de åndelige gaver. Tidlig i mars dette spesielle året hadde min kones tante en fødselsdagsfeiring, og det ble holdt en festmiddag for henne. Vi var der. En baptistkvinne i metodistkirken der hjemme hadde hørt en forkynner på et radioprogram fra Louisville tale om Den Hellige Ånds manifestasjoner, og de tilbød en liten bok om dette emnet. Boken kostet femti cent, og hun bestilte den. Nå, bare prøv å se for deg en baptistkvinne holde fellesskap med en metodistmenighet fordi det ikke fantes noen baptistmenighet i nærheten, og så blir hun tiltrukket av Åndens manifestasjoner (de hadde flyttet fra Louisville og ut dit). Vel, hun bestilte denne boken så hun kunne gi den til meg. Jeg kommer aldri til å glemme den dagen. Etter middag lurte jeg meg ut til bilen for å se litt på boken som lå der på dashbordet. Solen skinte gjennom frontruten denne fine dagen i mars, og jeg begynte å lese. Jeg leser ikke alltid en bok linje for linje. Jeg bare fanger opp tanken og skanner over innholdet. Så kom jeg til et kapittel som ble kalt *Åndens manifestasjoner*. Etter at jeg hadde lest litt av det, så foldet jeg boken sammen, la den fra meg og sa, *Gud forby at jeg noen gang skal bli involvert i noe slikt som dette*. Jeg mente det. Lite visste jeg at det lå vanskeligheter på veien foran meg.

Neste år skulle pastoren forlate stedet, og jeg visste at de skulle få en ny student dit fra Wilmore. På denne spesielle søndagen var jeg blitt spurt om å komme til Elizabeth-menigheten og forkynde. Da jeg var ferdig den morgenen, fulgte tilsynshavende for søndagsskolen meg ut og sa, *Bro. Jackson, jeg ønsker å tale litt med deg*. Han sa videre, *Vi liker din forkynnelse, men som du vet, så kommer vi til å miste vår pastor, og vi har bestemt at vi vil ha deg som vår nye pastor. Ville du gå med på at vi snakker med distriktssjefen?* Jeg sa, *Ja, det er greit*. Jeg tenkte med meg selv, vel, jeg bor i nabolaget, og på den tid følte jeg at jeg ønsket å forkynde for Herren og gjøre noe for Guds rike. Derfor sa jeg selvfølgelig ja. De skulle ha møtet med

distriktssjefen i april. Alle hovedmennene fra de forskjellige kirkene var der. Da de nådde et visst punkt i møtet, så signaliserte de til meg at jeg skulle gå utenfor. Jeg stod utenfor i omlag tjuefem minutter. Så kom en av mennene fra Elizabeth-menigheten ut og la sin hånd på skulderen min og sa, *Bro. Jackson, jeg er dessverre nødt til å fortelle deg at distriktssjefen har sagt nei til å la deg bli vår nye pastor. Vi kan ikke innsette noen som pastor uten at de har hatt en viss mengde av utdanning og så og så mange år på bibelskole eller bibelseminar. Du kunne ikke ha skadet meg mer enn disse ord gjorde om du hadde tatt en kniv og stukket meg i hjertet. Jeg dro hjem på kvelden og gikk ut i låven for å melke kuene. Dette er de ordene jeg sa, Herren, jeg skal aldri slutte å tjene deg, men dette Nye Testamente ble ikke forkynt av menn som hadde vært på seminar og fortjent forskjellige doktorgrader i teologi. De var fiskere, tollere, slike menn som jeg har omgang med hver eneste dag.*

Brødre og søstre, det er meget merkelig at disse menn hadde en ånd i seg som fikk dem til å sette sammen en skrift som forandret menneskehetens kurs, forandret nasjoners grenser, og som i to tusen år har fått samfunn fra å gå berserk. Men så plutselig er du nødt til å ha spesielle doktorgrader i teologi for å kunne forkynne det. Du ser hva Amerika er på vei mot. Hun er på vei mot kaos. Hvis du ikke tror det, så se på hva de har feiret opp gjennom årene. Woodstock. De hadde en annen samling med et annet navn nede i Virginia. Det er en skam for menneskeheten å se mengder av nakne tenåringer med tatoveringer, ringer i ørene, edle steiner i tungene, der de sklir nedover en gjørmesklie, og alt det andre som foregikk. For en verden vi lever i! Hvordan kan vi som kristne ikke bry oss om den trend som vår nasjon utsvever i? Det var ikke slik for tretti år siden.

Jeg fortalte min opplevelse opp til en spesiell hendelse i mitt liv. Her hadde jeg sagt at jeg ikke ville ha noe å gjøre med disse åndens manifestasjoner, og på den tid mente jeg det. (Det var etter at jeg hadde lest litt av den lille boken) Så, etter det jeg opplevde på dettet møtet, sa jeg til Herren, *Herre, jeg vil stå for ditt ord, jeg vil støtte ditt ord, jeg vil leve for deg; men Herre, jeg skal aldri gå opp på plattformen slik som jeg har gjort tidligere. Hvis en mann må ha alt det for å kunne være pastor for en forsamling, så har jeg kommet altfor langt i livet til å kunne gå tilbake og begynne på nytt. Lite visste jeg at himmelens Gud skulle introdusere meg for et åndelig rike som*

var helt fremmed for meg. Den kvelden var jeg meget bekymret da jeg gikk og la meg. Jeg var meget forstyrret i mitt hjerte. (Jeg er nødt til å gå tilbake og bringe dette ut for å binde sammen hendelsene.) JEG KOMMER ALDRI TIL Å GLEMME DEN KVELDEN DA JEG OVERGA MITT HJERTE TIL HERREN, OG HVORDAN HAN TOK BORT RØYKEVANEN MIN OG BYRDEN AV SYND, OG HVOR GODT JEG FØLTE DET PÅ INNSIDEN. Mange ganger har du hørt meg tale om det gamle metodistutsagnet, *hope opp, presse ned og flyte over*. Vel, jeg brukte det da jeg talte med Herren og sa, *Herre, jeg skal gjøre mitt beste for å forkynne ditt ord*. (Dette ble sagt da Herren frelste meg) Jeg bare la til dette fordi det passet inn da jeg følte det så godt, og jeg forstod ikke hva det skulle lede meg inn i senere.

Dette var den første virkelige opplevelsen jeg hadde. Husk nå på at uansett om du er katolikk, baptist, lutheraner eller hva som helst annet, så kan gode moralske mennesker gå rundt i fullstendig uvitenhet om hva Gud gjør. Det var slik jeg var. Mens jeg enda var meget trist over det som hadde skjedd, så jeg meg selv i en drøm.

Min drøm

Jeg gikk nedover en motorvei. Jeg nærmet meg en by. Jeg var klar over at jeg lette etter noe. Idet jeg nærmet meg utkanten av denne byen, så jeg et stort telt. Jeg tenkte med meg selv, *Jeg har hørt mye om disse evangelistene, og hvordan de har evangeliske teltmøter*. Jeg sa, *Dette må være en av de evangelistene*. Så tenkte jeg med meg selv, *Jeg vil bare gå bort og kikke litt*. Jeg forlot motorveien, krysset over et jorde og kom bort til kanten av teltet. Teltduken var rullet opp fordi det var sommer. Da jeg gikk inn i teltet så jeg ingen, men jeg hørte en liten dunkelyd som kom fra det ene hjørnet. Der var det et lite avlukke hvor jeg endelig så en person. Jeg hørte at personen skrev på en skrivemaskin. Her er jeg i dette store teltet og kikker meg rundt, og plutselig kikket denne personen opp og sa, *Min herre, er det noe jeg kan gjøre for deg?* Jeg sa da, *Jeg bare kikker meg rundt*. Så kom han frem fra avlukket og gikk bort til meg, så rett på meg og sa, *Min herre, du har et behov*. Jeg sa, *Har jeg det?* Han sa, *Ja*. Så sa han, *Kan jeg få be for deg?* Jeg sa, *Ja*. Han rakte ut hånden for å legge den på min panne, og i det øyeblikk forsvant teltet og alt sammen. Så fikk jeg øye på Jesus som kom mot meg

med utrakte armer. Uttrykket i de øynene var nok til å få hvem som helst til å gråte. Da Han kom bort til meg, la han sine armer rundt hodet mitt og dro det opp til sitt bryst. Jeg begynte å gråte. Jeg gråt ikke fordi jeg var trist, men fordi jeg var glad. Så var det som om en kraft begynte å flomme gjennom meg. Jeg tenkte, *Ville det ikke være vidunderlig å kunne dø på en slik måte?* Jeg gråt med en slik følelse at det følte ut som om jeg kom til å eksplodere. Da det kjentes ut som jeg ikke kunne utholde denne følelsen, så våknet jeg plutselig. (Slutt på drømmen)

Da jeg våknet hadde jeg puten i min høyre hånd og det var like før jeg falt ut av sengen. Da jeg kom til meg selv skalv jeg formelig. Jeg tenkte, *Å Herre, hva var dette for noe?* Jeg hadde imidlertid sett Jesus og all denne fortvilelsen og skuffelsen var borte. Fra det tidspunkt begynte jeg å innse at jeg var nødt til å følge Gud uansett hva som måtte skje. (Jeg hadde mange ganger snakket med studentpastorer fra Wilmore og fortalt dem mitt vitnesbyrd om hvordan Gud arbeidet i mitt liv) Noen få uker etter dette (forkastelsen og drømmen) ble jeg ledet til et møte. Jeg kommer heller aldri til å glemme dette. På det møtet, da evangelisten ba for meg, fikk jeg en følelse av å være drukken, en svimmelhet som kom over meg, og jeg falt i gulvet. (Du har hørt dette, men jeg ønsker at det skal inngå i budskapet) Da jeg lå der på gulvet, tenkte jeg med meg selv, *Tenk bare på hvor latterlig du ser ut. Hva gjør du her nede på en slik måte? Dette er en skam.* Jeg tenkte med meg selv, *Jeg skal reise meg med en gang, for dette ser ikke riktig ut.* Jeg prøvde å løfte meg opp på siden, men jeg kunne ikke røre meg. Jeg lå utstrakt på ryggen. Jeg prøvde å bevege hver eneste muskel, men det kjentes ut som at en eller annen slags magnet holdt meg fast til gulvet. Jeg kunne ikke få frem nok krefter til å reise meg opp derfra. Til slutt sa jeg bare, *Herre, det er nødt til å være du som har din hånd over meg, så jeg vil bare ligge stille.* Så lå jeg der i enda tre eller fire minutter eller noe slikt. Etter en stund kjente jeg at den indre følelsen begynte å løfte seg. Da jeg begynte å gå tilbake til min plass, forstod jeg at Gud er en kraftkilde, og de fleste mennesker er livredde for Ham. De vil kun ha Ham i sin hodekunnskap, men når det gjelder den virkelighet det er å bli kjent med Ham gjennom et intimt forhold, så blir det rett og slett for mye. Han er en suveren Ånd, og du er nødt til å innse at den samme Ånd som kan overbevise deg om synd, kan gjøre alt annet som skal til for å forme oss til sanne Guds barn. Hvis Han kan ta en hardkokt forbryter og bryte ham ned til det punkt hvor han ikke lenger

kan stå imot kallet til å angre sine onde gjerninger og akseptere Herren Jesus Kristus som sin frelser, kan Han da ikke gjøre alt det andre som skal til for å forme våre liv?

På pinsefestens dag, som vi leser om i Apostlenes Gjerninger 2, kom disiplene ned på Jerusalems gater og talte med andre tungemål, og der var det gudfryktige jøder fra alle Middelhavsnasjonene, seksten forskjellige jødiske nasjoner. De stod der og hørte på disse disiplene, og de forstod at dette var et verk gjort av Guds Ånd, eller ÅNDEN SOM ER GUD. (Vi sier "Guds Ånd", men i virkeligheten mener vi den Ånden som er Gud, den samme Ånd som skapte hver eneste ting. Gud Skaperen, som vi forstår er en suveren Ånd, er den samme Ånd som vi omtaler som Den Hellige Ånd, eller Guds Ånd. Vi taler ikke om to forskjellige Ånder.) Vel, der var de, disse jødene fra alle de nevnte regioner, på vei til templet for å feire pinsen. De ble ikke advart på forhånd om at de skulle være vitner til oppfyllelsen av det pinsefesten egentlig satte en type på. Det som skjedde på den øvre sal var oppfyllelsen av denne typen; og der i Jerusalem var det tusenvis av jøder som kikket og hørte på disse galileiske jødene som talte til dem på deres eget selvsamme språk, det språket de talte i sitt hjemland. Var ikke dette nok til å gjøre dem oppbrakt, og de lokale hardhjertede jødene som ikke forstod dem, virkelig opphisset? De fremmede jødene begynte å si, *Hva er dette, for jeg hører om Guds vidunderlige gjerninger på mitt eget språk?* Disse andre jødene som hørte hjemme i Jerusalem, de trodde de visste alle ting, og de begynte å kritisere. *Disse menn er fulle av søt vin, sa de. Med andre ord, Ikke bry dere om dem, for de er fulle.* Vel, de var virkelig drukne, men som apostelen Peter sa det, ikke slik som de andre mente. Dette svaret minner meg om mange såkalte kristne i vår egen dag; *Å ja, jeg kan akseptere det faktum at Gud arbeidet på disiplene på en slik måte den gang, men jeg kan ikke tro at Gud fremdeles gjør det samme i dag.* Det er et slikt svar du får fra mennesker i "The Church of Christ" i vår tid. Grunnen til det er at de har lukket døren for Gud. De har bare hodekunnskap, for Den Hellige Ånd er ikke velkommen i deres religiøse system. Det er ikke tvil om at de har en vakker teologi når det gjelder det argumentative, men de har ingen opplevelse som kan gå sammen med teologien. De er uvitende om at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og forblir det til evig tid. Han har aldri forandret seg. Det er bare menneskene som tar seg av forandringene. Du kan ikke skrive om Guds ord for at det skal passe dine egne ideer. Det kommer

alltid til å være uforandret. Disse jødene tok ikke med i betraktningen at det var en profeti i Joel som talte om disse ting. Det betyr ikke at alle som opplever dåpen i Den Hellige Ånd er nødt til å oppføre seg som om de har drukket naturlig vin og blitt beruset, men det kan meget vel være at de vil oppføre seg akkurat slik.

Da apostelen Peter grep ordet for å forklare det som skjedde der i Jerusalem, så gikk han rett tilbake til det tredje kapittel i Joel og plukket opp profetien hvor Joel, 800 år f. kr. skrev at i de siste dager så skulle Gud gjøre akkurat det som nå fant sted. (Joel 3:1-4)

Og deretter skal det skje at jeg vil utgyte min Ånd over alt kjød. Deres sønner og døtre skal tale profetiske ord. Deres gamle menn skal ha drømmer, og deres unge menn skal se syner. (2) Ja, også over treller og trellkvinner vil jeg utgyte min Ånd i de dager. (3) Og jeg vil gjøre underfulle tegn på himmelen og på jorden: blod og ild og røyksøyler. (4) Solen skal forvandles til mørke og månen til blod, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige.

Han refererte faktisk til nådens tidshusholdning, som startet på pinsefestens dag og som fremdeles pågår i dag. Vi nærmer oss imidlertid raskt timen når Gud skal gjøre seg klar til å avslutte denne nådetiden for hedningene. Vi hedninger har hatt denne tidshusholdning i nesten to tusen år nå, men meget snart vil Gud returnere til jødene med det gode budskap som finnes i denne nye pakt. Det startet med jødene, og det vil avsluttes med jødene.

Peter begynte å forkynne dette budskapet, og da han var ferdig, hadde tre tusen jøder, som var på vei til templet, stoppet for å lytte, og de ble overbevist, eller som skriften sier; det stakk dem i hjertet. De så at noe fant sted. De gikk bort til Peter og brødrene og sa, *Hva skal vi gjøre?* La oss lese det. (Apg. 2:37-41)

Men da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: Hva skal vi gjøre, brødre? (38) Peter sa til dem: OMVEND DERE, OG LA DERE ALLE DØPE PÅ JESU KRISTI NAVN TIL SYNDENES FORLATELSE, SÅ SKAL DERE FÅ DEN HELLIGE ÅNDS GAVE. (39) For løftet tilhører dere og deres barn, og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller til seg.

(40) Også med mange andre ord vitnet han, og han formante dem og sa: La dere frelse fra denne vrange slekt! (41) De som nå tok imot hans ord, ble døpt. Og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen sjeler.

Mens jeg leste disse versene kom jeg til den konklusjon at disse menn som er sultne etter mer av Gud ikke tenker på om de vil eller ikke vil tale i tunger; de ønsker bare å motta det Herren har for dem. Det er slik det bør være. Vi har ingen rett til å spesifisere hva vi er villige til å motta og så forkaste resten. Etter at Gud begynte å arbeide på meg, forstod jeg at Den Hellige Ånd er Guds Ånd, og at Han er like virkelig som Han var for to tusen år siden. I begynnelsen av den periode da Gud begynte å arbeide på meg, var det mange ting jeg var fullstendig uvitende om. Men jeg sa, *Gud, uansett hva som finnes i denne boken, så vil jeg ha det. Uansett hva som gjelder for vår dag, så vil jeg ha det. Jeg bryr meg ikke om hva det vil koste for mitt kjød. Jeg ønsker ikke å bli en fanatiker, men jeg ønsker å være realistisk. Jeg sa, Hvis det i denne boken finnes ting som vil få meg til å oppføre meg som jeg burde oppføre meg, og oppfatte ting annerledes enn jeg har gjort det før, så Herre, da vil jeg ha alt det du har for meg. Jeg skal ikke sette noen begrensning.* Jeg hadde akkurat innsett at Gud fremdeles er Gud, og at Han ikke har forandret seg i det hele tatt. Mange ganger kan vi si ting ut av ren uvitenhet, men Gud kjenner våre hjerter og Han vet allerede hva som skal til for å få sin vilje og hensikt med våre liv. Derfor bør vi ha en fullstendig tillit til Ham.

Kjødelige reaksjoner på et mirakel

Jeg forventer at dette budskapet skal bli ganske langt, men jeg ønsker å dekke det fra alle vinkler, og da spesielt fra det historiske synspunkt. Jeg innser nemlig at det i dag finnes mange mennesker som er fullstendig uvitende om hva Gud har gjort og hva Han fremdeles gjør. De ville ikke forstå at Gud gjør noe i dag fordi de har feilet i å gjøre seg kjent med hva Han har gjort tidligere. Så uvitende er de når det gjelder Bibelen og dens generelle innhold. De kjenner enkelte skriftsteder, men mange ganger tar de dem fullstendig ut av sammenhengen for å rettferdiggjøre sine egne holdninger til ting. Venner, slikt kan vi ikke gjøre. Vi er nødt til å være villige til å la Gud gjøre det Han ser er nødvendig å gjøre med oss. Disse ting som vi kaller Åndens manifestasjoner, roping, dansing, risting, drukkenhet,

tungetale og alt det andre, finnes i Bibelen. Det er mange mennesker som ikke vet dette. Jeg er nødt til å si det igjen; for mange år siden visste jeg ikke noen ting om dette. Da jeg ble interessert nok til å søke gjennom Bibelen, så hadde jeg ingen vanskeligheter med å finne igjen disse ting. Jeg fant noe veldig interessant da jeg leste det 4. Kapittel i Apostlenes Gjerninger. La oss lese det. Et mirakel har nettopp funnet sted. Peter og noen andre har vært i fengsel, og så har de blitt satt fri. I det 23. Verset blir dette sagt:

Da de nå var løslatt, kom de til sine egne (dette betyr at de dro dit hvor den tids kristne var samlet) **og fortalte dem alt det yppersteprestene og de eldste hadde sagt til dem.** (De hadde truet dem og nektet dem å forkynne noe mer i dette navn, nemlig Jesu' navn.) **(24) Da de** (forsamlingen eller menigheten) **hørte dette, løftet de samstemmig sin røst til Gud og sa: Herre, du som har gjort himmelen og jorden og havet og alt som er i dem!**

La oss nå tenke på at dette var mennesker som hadde vært samlet, uten tvil i bønn for Peter og de andre som var kastet i fengsel, og de trodde at de fremdeles var i fengsel. Men her kommer de til de andre og begynner å fortelle om alt det som har skjedd dem, og når de blir fortalt disse ting, så begynner alle disse menneskene med én røst å prise Herren, en strak motsetning av den tradisjonelle form for kirketilbedelse vi har på mange steder i dag. De er så bekymret og redd for at noen skal være for høymælt. Jeg brukte å tenke slik. Jeg var redd for å høre noen uttrykke seg for høyt. Så forstod jeg at Gud ikke er døv, men at Han heller ikke har noe imot mennesker som uttrykker seg selv for Ham. Han er ikke noe som du på en tradisjonell måte kan bruke noen få øyeblikk av din tid på, og så forvente at det er alt som skal til for å gjøre Ham til lags. Hei, Han krever mer enn det. La oss lese litt mer av dette.

Apg 4:24-31

Da de hørte dette (det som apostlene fortalte), **løftet de samstemmig sin røst til Gud og sa: Herre, du som har gjort himmelen og jorden og havet og alt som er i dem! (25) Du har talt ved Den Hellige Ånd ved din tjener Davids munn og sagt: Hvorfor fnyste hedningene, og hvorfor grunnet folkene på det som fåfengt er? (26) Jordens konger steg fram, høvdingene slo seg sammen mot Herren og mot hans Salvede.** (De ba og talte faktisk om hvordan samfunnet, herskerne, guvernørene og så videre,

hadde behandlet Jesus.) **(27) Ja, i sannhet! I denne by samlet de seg mot din hellige tjener Jesus, som du salvet, både Herodes og Pontius Pilatus, sammen med hedningene og Israels folk, (28) for å gjøre det som din hånd og ditt råd forut hadde besluttet skulle skje. (29) Og nå, Herre! Hold øye med deres trusler, og gi dine tjenere å tale ditt ord med all frimodighet, (30) idet du rekker din hånd ut så helbredelse og tegn og under skjær ved din hellige tjener Jesu navn. (31) Og da de hadde bedt (Hør på dette. Jeg har vært i Israel, og de fleste bygninger består av stein. Veldig få er laget av treverk, men dette stedet ble rystet.), skalv stedet der de var samlet. Og de ble alle fylt med Den Hellige Ånd, og de talte Guds ord med frimodighet.**

Nå, hvorfor valgte jeg å lese dette? Rett og slett fordi ordet skalv faktisk kan være en manifestasjon av Guds Ånd i det Han tar tak i sitt folk. Når du taler slik, så vil mennesker si, *Må jeg gjøre slik for å være en kristen?* Nei, det trenger du ikke, men hvis ditt hjerte er rett for Gud så vil du være villig til å motta det Han gir deg.

Vi vet alle hvordan jødene på Jesu tid var. Fariseerne, sadukeerne, selotene, herodianerne, de holdt seg alle sammen til sine tradisjoner. Tradisjonelt hadde de alle sin egen teologi, men Jesus gikk utenfor alle deres tradisjoner. Og ut av alle de som hørte ham lære, kom et lite antall mennesker som var villige til å gi slipp på sine tradisjoner for å følge Ham. Tradisjoner er mesteparten av tiden bare en snarvei gjennom Guds ord, for å nå frem til en ferdig hensikt som bare gjør dem til lags som har dem i utgangspunktet. Jeg tror at dere alle vil være enige i at dette ikke er slik Gud ønsker at sanne troende skal vandre. Hvorfor sier jeg dette? Vel, stedet som disiplene var samlet på for å be, ble rystet. Derfor tror jeg ikke at de satt der inne som katolikker, lutheranere og slikt, så veldig ydmyke og stille. *Nå, himmelske Far, du vet hvordan de har truet dine tjenere, så Herre, vil du gjøre det slik at din arm blir utstrakt og at de får lov til å tale ordet med frimodighet til dem? Herre, du vet at vi ikke ønsker å være fanatiske og rope og skrike som enkelte andre, men vær så snill å manifester deg selv i denne sak.* Kan du skjønne og forstå at en slik bønn skulle få Gud til å komme inn på scenen og ryste hele bygningen? Mitt poeng med å si det slik, er at hvis denne bygningen vi er samlet i dag skulle begynne å riste slik, og det ikke skjedde

noe som rørte deg, så ville det være tomt her inne etter fem minutter. Du ville kanskje si at det var et jordskjelv, og at alle er nødt til å komme seg ut.

Mitt poeng er følgende. Jeg kan ta deg med tilbake til Det Gamle Testamente og vise deg at disse manifestasjonene har foregått gjennom alle tider. Kanskje ikke i hver eneste århundre, eller hver eneste ukedag, men det har alltid vært en generasjon som på en eller annen måte har kommet nær en verdenshendelse og så har Gud gjort et element rede for det. Når Han så gjør det, så begynner Han vanligvis å arbeide på deres liv på en bemerkelsesverdig måte, en måte som forbigår tradisjon og alle de andre religiøse ritualene. Det river tradisjonene i filler. Derfor kan vi si at da Jesus kom nedover veien i det jødiske samfunn, så var svært lite av det han hadde å si, særlig behagelig for jødedommen. De sa, *Han er gal, han har en ond ånd.* Hedninger har tatt imot denne mannen, som enkelte sier har en ond ånd, og de tror Han er den fortapte menneskehets frelser. Men når den samme Gud som arbeidet innen jødedommen mange århundrer før Jesu' tid, begynner å gjøre noe for å klargjøre et element av mennesker for Jesu' neste komme, så ønsker mange religiøse hedninger å innta samme holdning jødene hadde tilbake på den tid; *Dette kan ikke være fra Gud. Vel, det kan være fra Gud, og det er fra Gud.* Han kommer ikke nedover veien som en person, han kommer i en Ånds form til dem som har en åpenbaring i Hans ord. Han taler til sitt folks hjerter. Han kommer til å ha på jord et element av mennesker som kan følge Ham og vandre med Ham. Nei, de kommer ikke til å være fanatisk, bare mennesker som kommer til å bryte alle tradisjoner for å være ledet av Den Hellige Ånd. De kommer til å være akkurat slik som menneskene i den første menighet var, slik du ser det i Apostlenes gjerninger. Dette er det Jesus kommer for å hente, og det som foregår på forskjellige steder er utformet for å gjøre oss rede.

La oss igjen lese Johannes 6:65, for det lar oss vite at en fortaapt synder ikke kan komme til en frelsende kunnskap om Herren Jesus Kristus før Den Hellige Ånd først får begynne å dra ham. Han forårsaker at overbevisning kommer over oss og han gir oss en lengsel etter å svare på evangeliets kall. Det er kun på denne måten du som person noen sinne kan bli et Guds barn. Hva gjør denne Ånden, bro. Jackson? Det er denne Ånden som får tak i deg og begynner å bearbeide ditt hjerte, og forteller deg at du trenger å ta imot Jesus Kristus som din Frelser. Dette er Jesus som taler. **Ingen kan komme**

til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham. Når denne delen så blir oppfylt og du mottar Den Hellige Ånd i ditt liv, så har han en hensikt som han skal oppfylle i ditt liv. (Johannes 16:12-15)

12 Ennå har jeg mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå.

13 Men når han kommer, sannhetens Ånd, skal han veilede dere til hele sannheten. For han skal ikke tale av seg selv, men det han hører, skal han tale, og de kommende ting skal han forkynne dere.

14 Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av mitt og forkynne det for dere.

15 Alt det som Faderen har, er mitt. Derfor sa jeg at han tar av mitt og forkynner for dere.

Andre mennesker kan lære dere hva som står skrevet i Skriften, men bare Den Hellige Ånd kan gi en sann åpenbaring (eller forståelse) av det som egentlig menes. Han er også DEN som opererer gavene som er omtalt i 1. Korintierbrev 12, de gavene vi nå har vært vitner til ganske lenge i våre egne møter. Derfor, når vi ser videre inn i det som Guds Ånd gjør blant de troende i disse siste dager, så la oss alle sammen huske på at det leder frem mot vår fullkommengjørelse. Vi kan ikke fortsette i våre gamle religiøse tradisjoner og forvente at vi skal bli tatt inn i herligheten sammen med brudesjelen når Jesus kommer for å hente dem. Vi kan ikke lenger akseptere noen annen form for vanndåp enn det vi ser i Apostlenes gjerninger, dåpen som ble utført av Jesu' apostler. Vanndåp er ingen tradisjonell ting som det som finnes der ute i den religiøse kirkeverden i dag; skvetting, tømning og alle disse tradisjonelle rituelle formene for liksom-religion. Skvetting hadde aldri noen plass i den første menighet som du leser om i Apostlenes gjerninger. Uansett hvor de første kristne dro for å utføre vanndåp, så kan du være sikker på at de ble neddykket. Du begraver ikke mennesker ved å skvette noen få dråper vann på hodet deres, heller ikke ved å legge en våt klut på deres panne. Det er ikke en begravelse. Hvorfor tror du Bibelen sier følgende i Romerne 6:3,5;

Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? (4) Vi ble altså begravet med ham ved dåpen til døden, for at likesom Kristus ble oppreist fra de døde ved Faderens herlighet, så skal også vi vandre i et nytt liv. (5) For er vi blitt forenet med ham ved en død som er lik hans død (Her er bildet av en skriftsmessig vanndåp, å bli

forenet i Hans død), **så skal vi også bli det ved en oppstandelse som er lik hans oppstandelse.**

Hvis vi blir begravet slik som Jesus døde og ble begravet, så tales det bokstavelig talt om å dukkes under. Når du begraver en død person, så senker du ham ned under jordens overflate. Du slenger ikke bare litt jord på hodet. Å skvette litt vann er en katolsk tradisjon som har dominert verden i flere hundre år nå, men den ble aldri etablert av den kristne nytestamentlige lære. Tradisjonell kristendom (som bare består av ord) sier, *Vel, jeg ser ikke noe galt med å bare skvette litt vann.* Det som er galt er at det ikke stemmer med det Bibelen lærer. La oss stille Gud et spørsmål; *hva synes du om at mennesket ønsker å forandre vanddåp fra full neddykkelse til skvetting?* Hva tror du svaret Hans ville bli? Tror du ikke han ville si, *Du har allerede den skrevne beretning om det, hvorfor spør du meg nå?* Gud har ingen grunn til å forandre noen av de formularer Han har satt frem. Hvis noen skulle begynne å forandre noe som du hadde startet, ville du ikke ønske å gjøre noe med det? Det er poenget jeg ser på; full neddykkelse er den eneste form for dåp som representerer en begravelse, og det er nødt til å skje i den Herre Jesu Kristi navn. Ingen annen form er tilstrekkelig. De jødene som ble stukket i sine hjerter spurte apostlene, *Hva skal vi gjøre?* (Apg. 2:38)

Peter sa til dem: Omvend dere, og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få Den Hellige Ånds gave.

Da er du i en posisjon hvor du kan motta Den Hellige Ånd, og da har du Ham på innsiden - slik som Jesus talte om i Johannes 16:13 -, til å lede deg inn i hele sannheten. Han vil ikke bare lede oss inn i hele sannheten, men han vil vise oss de kommende ting og operere alle eller noen av de ni åndelige gaver som apostelen Paulus talte om i 1. Korintierbrev 12. Menigheten kommer til å være i en slik tilstand idet hun gjør seg rede til å dra herfra. Slik var hun i begynnelsen, så slik vil hun være i avslutningen. Organisasjonen som kaller seg "*The Church of Christ*" er alltid rede til å diskutere med deg angående de åndelige gaver. De forneker det faktum at de er gyldige for vår tid, og de sier at disse manifestasjonene bare var gyldige på Kristi apostlers tid. Hvor leser du noe slikt i Bibelen? Det er tradisjon, og en ikke særlig populær tradisjon i denne tid hvor Gud viser seg frem på så mange forskjellige måter og steder. Dette har de fortalt sine tilhengere, og de

aksepterer blindt det de blir fortalt. Historien viser oss kristenhetens kurs ut i fra det vi leser i Apostlenes gjerninger. Du og jeg måtte være uvitende hvis vi ikke visste hva Gud har gjort på jord i de siste førti eller femti år. Alt det Gud har gjort, har vært for å bringe sin brudemenighet tilbake til den originale åndelige struktur som finnes i Hans ord. Han kommer ikke for å hente den katolske kirke. Han kommer ikke for å hente noen religiøs organisasjon, rett og slett fordi han ikke etablerte sin menighet ved slikt tull. Han kommer for å hente et legeme av mennesker som er knyttet sammen med hans Ånds dåp, og som søker å vandre i henhold til den sanne åpenbaring av Hans ord. Deres liv har blitt formet for å passe overens med Skriften, ikke menneskets tradisjon.

Da Gud virkelig begynte å arbeide i mitt liv, begynte jeg meget snart å forstå at jeg ikke ønsket å bare være en tradisjonell kristen. Jeg ønsket å være en Bibel-troende. Jeg sa, *Alt det som finnes i denne boken, Herre, det vil jeg ha.* Jeg ønsker også å si noe til hver eneste person som har ører å høre med; hopp ikke rett inn i noen manns lære - min eller noen andres - før du har søkt gjennom Bibelen og blitt overbevist ved dine egne studier at det du hører, virkelig finnes der inne.

Vi talte om skvetting, men venner, det finnes ikke i Bibelen. Det har aldri vært en del av den kristne tro. Hvorfor skal vi da leke med det? Hvorfor underholde det? Hvorfor gå utenom Gud? Det er akkurat det slike mennesker gjør. Når vi nå vet at Guds Ånd har manifestert seg på mange vis innen det overnaturlige, så må vi være veldig omhyggelige med å få våre liv i rett skikk med Hans skrevne ord. Det var tider da metodistene, baptistene, presbyterianerne, lutheranerne og mange andre forfulgte det de kalte "hellige rullere" (som vi kaller pinsevenner). I stedet for å forfølge dem og si, *Vi ønsker ikke å ha noe å gjøre med slike mennesker, for slikt er av djevelen,* så har mange av dem nå slike manifestasjoner av Guds Ånd i sine egne møter, og de vet ikke hva de skal tro om det. Dagens karismatiske bevegelse har kommet fra plattformen til katolisismen, lutheranismen og metodismen, og paven og hans gjeng har nå muligheten til å stille seg på hver eneste høyt respekterte prekestol. De tror de fører Kristi legeme til enhet. Metodistforkynnere, baptistforkynnere og lutheranerforkynnere bytter alle talerstoler i denne sene tid. Når du plukker opp en avis på mandag morgen, så kan du lese om hvem som har forkynt fra den og den prekestolen den

foregående søndagen. Enten så forkynte en kardinal med det og det navnet i en bestemt protestantisk kirke, eller så forkynte en annen denominell pastor i den katolske kirke. De retter ikke opp bildet når det gjelder Bibelens egentlige lære. De tar ut enkelte ting fra Bibelen og setter dem sammen for å rettferdiggjøre det de holder på med, og det blir deres budskap. Dette blir det budskap de taler så frimodig om, men i virkeligheten er det bare en snarvei som går fullstendig utenom de skriftsmessige ting som det sanne Kristi legeme trenger for å vokse.

Uansett så begynte jeg å høre om alle de forskjellige manifestasjonene som enkelte mennesker rapporterte, og det gikk opp for meg at det finnes i Bibelen åndelige manifestasjoner som Gud bruker for å gjøre sin introduksjon til de mennesker Han arbeider på. Da begynte jeg å studere alle de ting jeg hørte. Det er grunnen til at jeg leser enkelte ting fra John Wesleys tid, og fra Luthers tid. Mennesker sitter i disse religiøse systemene i dag og hører om hvordan Gud ledet deres grunnlegger i en forbigangen tid, men de vet svært lite om det som skjedde på den tid da deres grunnleggere levde. Poenget mitt er at opp gjennom århundrene ble kristenheten fullstendig ribbet for alt det som hadde åndelig verdi, og den katolske kirke ble selve lederen for alt som var sett på som kristenhet fra år 500 og gjennom de neste tusen år. Bønn ble rett og slett en simpel tradisjon, et ritual med *Ave Mariaer* og rosenkranser og slikt nonsens. Det er grunnen til at det kom en Martin Luther. Gud var opptatt av at hans barn ble underkastet slike hedenske ritualer. Han begynte å gjøre seg klar til å bringe sin menighet tilbake i et virkelig personlig forhold til sin Gud. Det ville imidlertid ikke bli en umiddelbar restaurasjon, det var nødt til å gjøres gradvis. Kristenheten var blitt ribbet for sannhet og formet til en tradisjonell struktur oppbygd av myter, og etter så mange generasjoner var menigheten bare mennesker som var likegyldige og uvitende om hva sannhet egentlig var.

SANNHET ER EGENTLIG LYS. Du vet hvordan det er når du står på et mørkt sted. Øynene dine omstiller seg automatisk. Pupillene dine åpner seg for å fange opp så mye lys som mulig, slik at du kan observere hva som befinner seg der. Men hvis stedet plutselig blir sterkt opplyst, og du ser rett inn i lyskilden, så vet du hva som skjer, gjør du ikke? Du blir fullstendig blindet. Du kan ikke se noen ting. Det er grunnen til at lyset kom tilbake litt etter litt for Guds sanne barn. Her kom Martin Luther med sannheten om at

vi blir rettferdiggjort ved tro. Du burde lese litt om det som foregikk på Luthers tid, og også på Calvins og Knox's tid. Gud var meget tydelig på scenen. Han er suveren. Han gjør det som behager ham selv, og så bygger de kjødeligsinnede menneskene vegger rundt det og gir det et denominelt navn og faller i søvn med det. Vel, vi kan være sikre på én ting; Gud sover ikke. Han vet om våre omstendigheter og kjenner til hvert eneste hjerteslag i våre liv.

Et blikk bakover i tid

Jeg ønsker å krysse den Engelske kanal og se på livet til John Wesley, en mann fra den anglikanske kirke. Metodister ønsker alltid å se tilbake. Jeg så tilbake på John Wesley. Jeg ble fortalt at han var en stor mann, men jeg visste svært lite om ham. Til slutt ble jeg opptatt av å finne ut hva som egentlig skjedde på Wesley's tid. Enkelte av de ting som vi bruker her på plakaten - dansing, roping, risting og skjelving - er manifestasjoner som forekom på den tid. Jeg spør dere eldre mennesker, *Stemmer det?* Dere har hørt rapporter fra den tid. Disse ting skjedde virkelig tilbake der. Alt du trenger å gjøre er å få tak i noen av de gamle metodistiske nedtegnelsene.

I mange av de tidlige møtene satt folk der på plassen sin og bare tilbad Herren, og så ville Guds Ånd plutselig komme over dem og de ble slått til gulvet. Enkelte gikk inn i transe. Til tider var de i transe så lenge at de andre var nødt til å bringe dem hjem. De hadde ikke Cadillacer å kjøre dem hjem i heller. De hadde bare gamle hestevogner. Å ligge i baksetet på en slik gammel vogn kan være en ganske røff hjemreise.

Når vi forlater Wesley's time, så ble den nye verden mer og mer utforsket, og enkelte ting begynte å utvikle seg i denne nye verden. I England – på Wesley's samtid – fantes en bevegelse som ble kalt kvekerne (eng. *Quakers*). Vet du hvorfor de ble kalt kvekere? I sin tro var de ikke særlig forskjellig fra metodistene, men mens de satt og lyttet på ordets forkynnelse, eller til tider under sangdelen av møtet, kunne Guds Ånd komme over dem, og de ville begynne å skjelve. I denne moderne tid med menneskets moderne tro sier folk imidlertid automatisk at de ikke ønsker å ha noe å gjøre med en slik type religion. Vel, jeg synes synd på dem, for de kommer ikke til å finne noe bedre enn det Gud gjør i dag. Du kan kanskje finne et program du liker

bedre, men hvis de ikke står for en Bibelsannhet, så leker du bare menighet. Gud er ikke i det. Jeg innser at det i disse bevegelsene alltid har eksistert – til tross for det Gud har gjort – et element av kjødelige mennesker som bare later som de er med. Dette er fordi de rett og slett liker å være der Guds Ånd er, og de vil imitere alt det Gud gjør, slik at de kan få være til stede. De kan sitte blant ekte troende mennesker og delta i det som foregår, men vanligvis vil deres falske spill ikke kunne holde seg stående, fordi de ikke er i stand til å leve opp til de prinsipper som blir forkynt i en slik sammenkomst. Det faktum at det har forekommet fanatisme og falskhet i forskjellige forsamlinger av Guds hellige barn, plasserer imidlertid ikke en svart sky over hele bildet. Ikke noe av dette har noen innvirkning på sannheten. Gud er fremdeles Gud, og sannhet er fremdeles sannhet, og ekte troende blir fremdeles velsignet når de overgir seg til Den Hellige Ånds ledelse. Hva blir sagt i 1. Korintierbrev 1:25-27, angående det som verden ser på som dårskap? Apostelen Paulus skrev her:

For Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene. (26) Brødre, legg merke til det kall dere fikk: Ikke mange vise etter kjødet ble kalt, ikke mange mektige, ikke mange av høy ætt. (27) Men det dåraktige i verden, det utvalgte Gud seg for å gjøre de vise til skamme. Og det som er svakt i verden, det utvalgte Gud seg for å gjøre det sterke til skamme.

De svakere ting, eller som Paulus sa, de lavere ting, er mange ganger det som lukker munnen på de vise og de utdannede storteologene i denne verden. Når en konfrontasjon er over og vi har en mulighet til å reflektere over det som har skjedd, så kan vi derfor ikke klappe oss selv på skulderen og si, *Jeg er en ganske bra kar, og det er grunnen til at det gikk så bra.* Nei, venner, det er ikke på grunn av vår godhet at vi kan seire i enhver åndelig konflikt, det er kun ved Guds nåde og miskunnhet. Han elsker oss, og vi er funnet rettferdig, ikke på grunn av vår godhet, men fordi den rettferdige betalte vår syndeskyld på Golgata, og Hans rettferdighet har blitt innblåst i oss bare på grunn av én ting, vår tro på ham og vår avhengighet av Guds ord. Det er kalt tro. I Hebreerne 11:1 står det slik;

Men tro er full visshet om det en håper, overbevisning om ting en ikke ser.

Hvis vi kan tro at Jesus betalte vår syndeskyld og at vi i Guds øyne er rettferdige, så kan vi gjøre det som apostelen Paulus skrev om i et annet brev; med frimodighet tre frem for nådens trone. (Hebreerne 4:16)

La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid.

Jeg ser opp til Ham idet jeg forkynner dette budskapet, og når jeg enn måtte bli ferdig med det, kommer vi alle til å måtte innse at Jesus var, og er livets kilde. Jesus skammet seg ikke over å bli assosiert med mennesker som oppførte seg mange ganger som enkelte av oss når salvelsen kommer over oss. La meg gå tilbake til John Wesley for å nevne en annen hendelse som fant sted.

Det blir fortalt en historie om John Wesley da han forkynte i denne spesielle byen. En kritiker i byen gjorde narr av det som foregikk i møtene. (De fleste av kritikerne var mennesker som tilhørte den gamle etablerte anglikanske kirke.) Denne kritikeren kom til møtet og så noen av menneskene besvime på plassene sine. Alle falt ikke i gulvet da Ånden arbeidet på dem på denne måte. Noen falt i gulvet, men det var andre som bare falt og la seg over i noens fang. Denne spesielle kritikeren gjorde narr av det og måtte lære om Guds kraft på den harde måten. Ifølge historien ble mannen angrepet med magekramper tidlig dagen etter at han hadde gjort narr av det han så foregikk på møtene. Han gikk til doktoren for å få hjelp. Doktoren gav ham det han hadde, men det lettet ikke smerten i det hele tatt. Mannen lå og rullet på gulvet, og led fryktelig. (*Gud hadde fått ham der Han kunne tale til ham. Han hadde ham der hvor noen av de andre menneskene var kvelden i forveien. Noen av dem rullet antakeligvis på gulvet.*) Der var han, på gulvet, men det var et helt annet bilde enn det han hadde latterliggjort. De andre var nemlig glade og følte seg i kjempeform. Han hadde store smerter og han tryglet om at noen måtte gjøre noe. Smerten holdt på å rive ham i filler. De fikk dit mennesker for å be for ham og de gjorde alt de var i stand til, men til ingen nytte. Til slutt sa noen, *La oss hente herr Wesley, slik at han kan be for ham.* Da de dro bort til John Wesleys tilholdssted, så var han faktisk ute av byen. Da var det noen som sa, *På Paulus tid tok de lommetørklær og svededuker som Paulus hadde rørt, og la dem på dem som var syke og besatt av djevler, og de ble løst; la oss finne noe som herr Wesley har rørt.* Noen

fant tak i bisselet som tilhørte hesten hans. Noen kan kanskje si, *Å, bro. Jackson, vær så snill og ikke snakk slik.* Jeg viser deg bare hendelser som er nedskrevet, men jeg kan forsikre deg om at jeg tror disse rapportene. (*Dere store teologer med all deres greske og hebraiske forståelse, skam dere. Dere forkynner Jesus, men dere nekter å følge i Hans fotspor.*) De tok med seg hestebisselet og la det over mannens mage, og i løpet av en liten stund var smertene borte. Da mannen reiste seg opp, så bekjente han følgende; *Dette skjedde for at jeg skulle innse at jeg ikke burde kritisere Guds gjerninger.*

En annen historie fra John Wesleys tid lyder følgende. En spesiell kvinne var med barn, og da tiden for fødselen var kommet, ble hun møtt med et problem. Hun gikk inn i press veer, men selve fødselen virket som den var langt unna. På den tid hadde de ikke alle de medisinske hjelpemidler som vi har i dag, så hun var også en person som ropte, og tryglet etter hjelp. Da legene ikke var i stand til å gjøre noe for henne, var det noen som sa, *La oss se om vi ikke kan få bro. Wesley til å komme og be for henne.* Igjen var han bortreist og kunne ikke nås. Noen sa, *La oss finne noe han har rørt med sine hender.* De fant hestebisselet, tok det med til henne, la det over magen hennes og på kort tid fødte hun sitt barn. Hvorfor er dette så vanskelig å tro for enkelte personer? Den geistlige, tradisjonelle kristenheten har mistet det sanne bildet av Jesus Kristus. Deres visjon har blitt tilslørte av å studere teologi. Her kommer Jesus med sine disipler gjennom Jerusalem en dag, og de kom over en mann som ifølge Bibelen hadde vært blind fra fødselen av. Hva gjorde Jesus for ham? Han gjorde akkurat det en doktor ville frarådet på det sterkeste. Han gjorde det hygienikere slettes ikke ville gjort. Han bøyde seg ned, spyttet på bakken og laget en liten deig av gjørme. Så rettet Han seg opp og smurte dette over mannens øyne og befalte ham å gå og vaske seg i dammen Siloa. Bibelen sier at han gikk og vasket seg, og kom tilbake seende. Det fantes ingen helbredende kraft i gjørmen. Heller ikke var det noen helbredende kraft i Jesu' spytt. Kraften var i mannens lydighet mot det Jesus befalte ham å gjøre; *gå og vask deg i Siloas dam.* Da han kom dit vasket han sine øyne, og da han kom tilbake, sier Bibelen at han kom seende. River ikke dette menneskets teologi i filler? Hvis mennesker ikke tror det som er skrevet i Bibelen, hvorfor bekjenner de seg som kristne i utgangspunktet? Hvordan kan slike mennesker sortere ut hva de skal tro på og hva de ikke skal tro på når de leser Bibelen? Hvis Bibelen er Guds ord, så kan vi stole fullstendig på den. Hvis ikke er vi fullstendig uten håp om frelse,

for den er vår eneste kilde til å lære hva Gud har gjort i tidligere tider og hva Han vil gjøre i fremtiden. Ja, det finnes i omløp andre skrifter som gir en viss historie om fortiden, men hvordan kan en såkalt kristen person sette noe annet fremfor Bibelen? Jeg tror det som er skrevet i den, og jeg tror Gud er i ferd med å gjøre en stor forandring i den måten Han vil arbeide på mange av de mennesker som tidligere har sett på Hans skrevne ord med et spørsmålstegn i sine sinn.

Vi er mindre enn seks år unna år 2000, og da vil 4 ½ år i tillegg til det plassere oss ved enden av de to tusen år av profetisk tid som er nevnt i Hoseas 6. Jeg er nødt til å tro at det er en åndelig salvelse på jorden i dag som Gud – før Han er ferdig med det hele – skal bruke for å knuse menneskelige tradisjoner i småbiter. Det finnes på jord i dag en generasjon av mennesker som Gud skal ta et element av mennesker fra og fullkommengjøre dem som en brud, og de vil bli tatt opp i herlighet når Jesus kommer for å hente dem. Han vil arbeide på denne generasjon på mange forskjellige vis, men hovedhensikten er å samle sammen inn i én tro dem som skal utgjøre det rette antallet. Han kommer til å få tak i de mennesker Han forut har kjent. Det er grunnen til at jeg føler at Han kommer til å arbeide på de unge på en meget spesiell måte. Jeg tror Han vil begynne å arbeide på de unge først, fordi deres sinn ikke har blitt programmert med mye av det tradisjonelle søppelet fra all denominell teologi. Deres sinn er følsomme, og det virker som om de vet bedre hvordan de skal være mottakelige for Guds Ånd i det Han ønsker å gjøre gjennom dem. Jeg er imidlertid nødt til å si til dere eldre, *Sitt ikke bare der og si; vel, jeg tror ikke Han vil røre meg på en slik måte.* Jeg husker fremdeles den dagen da jeg sa, *Gud forby at jeg noensinne skal oppføre meg slik.* Vel, nå er jeg sytti år gammel, og jeg har oppført meg slik i ganske mange år nå. Jeg er i live ved Guds nåde. Jeg har virkelig levd min Bibelske levetid. Jeg har vært til en helsesjekk, og jeg føler meg ganske bra, bortsett fra noen manglende tenner og noen grå hår på toppen. Jeg føler for å fortsette å forkynne enda en god stund, og jeg har til hensikt å gå ganske sent fremover idet jeg tar for meg dette budskapet. Vi skal ikke etterlate en eneste usnudd stein. Min hensikt er å forkynne dette på en slik måte at til og med katolikker ville måtte lytte, om de nå var tilstede. Jeg ville bare si til dem, *Dere kan be deres Ave Mariaer, men det kommer ikke til å gjøre dere noe godt.* Det er ikke min oppgave å sende noen til helvete, men jeg vil gjøre mitt beste for å få dem til å slutte

med å leke med slikt rot, og jeg vil si til dem, *Maria kommer ikke for å reise dere opp fra graven.* Vi har bare én mellommann mellom oss og vår himmelske Far; Jesus Kristus, den rettferdige, som ga sitt liv på Golgata og så sto opp fra graven og steg opp til himmelen, hvor han utrettelig er i forbønn for dem som skal få del i denne dyrebare frelse.

Et ord om det falske og det ekte produkt

La oss nå gå til det 8. kapittel i Apostlenes gjerninger. Vi ønsker å lese dette nå, før vi går videre i budskapet. Som jeg sa tidligere, så vet jeg ikke når jeg vil bli ferdig med dette. Gud gjør nemlig noe blant oss, og vi vet at hensikten med det ikke er å herliggjøre menneskekjød. Derfor er vi nødt til å studere hvert eneste aspekt ved det. Gud vil selv bli herliggjort ved det Han gjør for å få sin brudemenighet i åndelig stand til å møte sin brudgom. Hvis vi kan tro det, og tro det fordi vi ser det i Hans ord, så hvorfor ikke bli en del av det? Hvis vi ønsker å få del i det, så er vi nødt til å innse at Gud stiller visse krav til oss. Han tilveiebringer det som trenges til, så alt vi trenger å gjøre er å gjøre oss selv rede for å møte Ham. Først vil jeg imidlertid lede deg tilbake til et skriftsted som vi leste tidligere, og lese videre derfra. (Johannes 16:7-14)

Men jeg sier dere sannheten: Det er til gagn for dere at jeg går bort. For dersom jeg ikke går bort, kommer ikke talsmannen til dere. Men går jeg bort, da skal jeg sende ham til dere. (8) Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om rettferdighet og om dom: (Dette er det første og viktigste. Uten det kunne det aldri bli en menighet som skulle gå inn i denne fase av fullkommengjørelsen. Guds overbevisende kraft er nødvendig for å få tak i synderen. Hvis det ikke var for dette overbevisende nærvær av Guds Ånd som i utgangspunktet tar seg av en fortapt synders hjerte, så ville ikke noe menneskes ord gjøre situasjonen god. Alle dine ord ville være uten frukt, fordi de ville bare bli et motargument i en krangel. Hvis imidlertid Den Hellige Ånd, Guds Ånd, sannhetens usynlige Ånd, først arbeider på dem og bringer dem ned på knær i tårer, så vil de med glede høre alt det du har å si.) **(9) Om synd, fordi de ikke tror på meg. (10) Om rettferdighet, fordi jeg går til Faderen, og dere ser meg ikke lenger. (11) Om dom, fordi denne verdens fyrste er dømt. (12) Ennå har jeg mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå. (13) Men når han kommer,**

sannhetens Ånd, skal han veilede dere til hele sannheten. For han skal ikke tale av seg selv, men det han hører, skal han tale, og de kommende ting skal han forkynne dere. (14) Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av mitt og forkynne det for dere.

Den samme Ånd som kan overbevise en synder og bringe en slik person til omvendelse, vil også lede samme person inn i hele sannheten og åpenbare for ham eller henne de kommende ting. Det betyr bokstavelig talt at Hans hensikt er å ikke la deg bli en tradisjonell kristen. Hensikten er så absolutt å gjøre oss til kristne som elsker Hans ord og eliminere alle tradisjonelle ting fra bildet. Vi har visselig blitt gjort klar over at Den Hellige Ånd de siste få år har gjort akkurat dette. Derfor var det et budskap først. Hvis dette budskapet blir hørt og forstått riktig, så vil Den Hellige Ånd sørge for at det blir forankret i hjertet på hver eneste ekte troende, og det i det rette mål, slik at de alle kan få den rette forståelse og innsikt i hva Guds vilje er i deres liv. Etter at dette budskap har reist over hele jord i over tretti år, så har enkelte mennesker sagt, *Hvis dette budskapet er sannhet, og hvis hele brudemenigheten skal tro på det, hvorfor er det da ikke flere manifestasjoner enn de vi har sett?* Det har vært akkurat nok manifestasjoner til å stadfeste for de mennesker Gud arbeider på, at Han er til stede, at Han arbeider, og at Han leder dem som vil følge Ham. Det har simpelthen bare ikke vært noe som kunne trekke den religiøse verdens oppmerksomhet. Gud ønsker ikke at de skal komme inn i våre forsamlinger bare for å se et show. Etter at Gud nå i disse mange år har observert folks hjerter og sett deres oppriktighet og lojalitet, så skal Han nå gjøre bildet ferdig.

Husk nå dette, at Gud ER den Ånd som vi har satt pris på i våre møter de siste måneder. Gud, selve Skaperen, er den Ånd som vi føler. Han er den ånd som er evig liv. Han er alt vi trenger. Han vet hva Han gjør, og Han vet akkurat hvordan Han skal gjøre det. Han har virkemidler for å oppnå sin endelige hensikt. Vi er nødt til å forstå at i Guds plan vil Han mange ganger bruke ting for å rive ned tradisjonene i livene til de mennesker som fremdeles holder fast på enkelte gamle tanker. Der har alltid vært mennesker som vil kritisere alt og alle, rett og slett fordi de er hardhjertet, hardhudet og sta. De har allerede gjort opp sin mening. De har i alle fall trodd det helt til Han har fått tak i dem. *Jeg skal aldri bli involvert i noe slikt tull*, kan de kanskje si. Når du åpner din munn for å kritisere eller fornede noe, så vær

bare sikker på at du gjør det med et åpent hjerte. Hvis det du så kritiserer virkelig er fra Gud, så vil du i ni av ti tilfeller komme tilbake og innrømme at du har tatt feil og si, *Jeg beklager, jeg tok feil.*

Idet jeg går videre i dette budskapet skal jeg mate inn ting som vil være til hjelp for dem som fremdeles undersøker visse ting. Når jeg ser tilbake, til og med på mine egne opplevelser, så var det ting i de tidligere år som jeg ikke forstod, og jeg visste ikke hvordan jeg skulle forstå enkelte skriftsteder i det lys jeg følte Gud gav i mitt liv. Jeg var fullstendig uvitende, kan jeg tenke meg du vil si. Jeg innser nå at Gud i den tid vi lever i, vil gi sitt sanne folk noe som skal styre dem unna slike hendelser. Når jeg har sagt det, så vil jeg også si dette. De unge, så vel som andre, har opplevd mange forskjellige sensasjoner i det siste, og det har stor effekt på deres liv. **DETTE ER BARE BEGYNNERSTADIET AV DET GUD SKAL GJØRE FOR OG GJENNOM DEG.** Flesteparten av dere husker drømmen jeg hadde i fjor, om den lille oljeflasken. Vel, det jeg så i den drømmen, er i effekt nå. Det holder på akkurat slik som jeg så det i drømmen. Vi vet alle sammen at dette restaurerte budskapet vil gå rundt hele verden, slik at alle sammen får en mulighet til å høre det. Når tiden så er moden vil Gud sørge for at hver eneste person i bruden vil ha sin egen personlige opplevelse i Den Hellige Ånd. Det kommer ikke bare til å være en liten oljeflaske man kan bære rundt. Det er bare symbolikk for en opplevelse vi alle er nødt til å ha for å kunne være en del av bruden. Det er med andre ord en salvelse for hver eneste person som skal utgjøre Kristi brud. Hvis ikke, hvorfor skulle Jesus bruke en slik lignelse som han bruker i Matteus 25, at himlenes rike er lik ti jomfruer som skulle til et bryllup. Hva brukte Han? Han brukte deres lamper som et symbol. Vi vet imidlertid alle sammen hva det snakkes om. Lampene var intet annet enn den opplevelse de hadde da de mottok Den Hellige Ånd, og fortsatte å bli ledet av den samme ånd. Det viser bare at det her i endetidens kristne verden finnes mange mennesker som kommer til å ende opp (vi må si det slik) som dårlige jomfruer. Den ekte Kristi brud kommer ikke til å ende opp i de dårlige jomfruers kategori, for hvert eneste individ av dette tall kommer til å være en klok jomfru. Gud skal sørge for at hver eneste person får sin egen personlige opplevelse i Den Hellige Ånd. Ung, gammel, liten eller stor, hvis du er forutvalgt til å være en del av Kristi brud, så kommer du til å få din egen personlige opplevelse. Det din mor og far har, det er bare for dem. De blir ansvarlig for å gi sine barn lederskap og opplæring, og gjøre

dem til gode borgere, men bare Gud kan gi dem den nye fødsels opplevelse og utstyre dem med bryllupskledninger. Husk nå på at så lenge vi fremdeles er her i dette dødelige legeme, og så lenge vi har kontakt med det menneskelige samfunn, så vil det alltid finnes dem som hører om det Gud gjør i vår midte, og de vil komme for å sjekke det ut. De ønsker å hoppe på vognen for å dra litt spenning fra det som skjer, men de har ikke det som skal til for å gå hele veien med Gud. Når vi da vet dette, så la oss være meget årvåkne og åndelige mennesker som kjenner vår plass. Dette andre element av mennesker der ute i verden, med én gang Gud gjør noe, så vil de skyndte seg inn og ta de fremste plassene. Det er egentlig dere som burde ha de fremste plassene, men Guds Ånd i dere gjør det mulig for dere å oppføre dere på en skikkelig måte inntil Gud selv skiller dem fra oss. I mellomtiden liker de å komme fremst og vise seg frem. Ni av ti ganger bringer de bare skam over Den Hellige Ånds ekte demonstrasjon. Gud tillater dem imidlertid å holde på inntil deres kopp er fylt. Ja, de kan komme under salvelsen, de kan holde på og gjøre akkurat de samme ting som det du gjør, men endeffekten er at de vil bli vasket ut før eller senere. De vil ved enderesultatet bevise at deres hjertes motiv hele tiden har vært overfladisk. , og at deres krav om å være ekte ikke var annet enn falskhet. Jeg vet det finnes mange mennesker som ikke liker å høre slikt som dette, men vi har på dette tidspunkt kommet altfor langt til å holde oss stille. VI HAR DEN SKRIFTSMESSIGE AUTORITET TIL Å DØMME MENNESKERS HANDLINGER: Vi har bare ikke autoriteten til å bestemme deres endelikt. Bare Gud selv vet helt sikkert hvem Hans ekte barn er. Nitti prosent av livene til menneskene vi nå har snakket om, er levd kun for å oppnå personlig oppmerksomhet.

Filip i Samaria og hva det ledet til

La oss nå gå til Apostlenes gjerninger 8, og lese noe som jeg nevnte tidligere. Filip hadde dratt til Samaria. Han hadde forkynt evangeliet til samaritanerne og mange av dem trodde. De hadde akseptert Herren i omvendelse, og de hadde blitt døpt i Jesu Kristi navn. Det var imidlertid flere typer av dem, så la oss begynne å lese i vers 14;

Men da apostlene som var i Jerusalem, hørte at Samaria hadde tatt imot Guds ord, sendte de Peter og Johannes til dem. (15) De kom dit ned og

bad for dem, at de måtte få Den Hellige Ånd. (16) For Ånden var ennå ikke falt på noen av dem, de var bare døpt til Herren Jesu navn. (17) Nå la de hendene på dem, og de fikk Den Hellige Ånd. (18) Men da Simon så at Ånden ble gitt ved apostlenes håndspåleggelse, kom han til dem med penger og sa: (Legg nøye merke her, og du vil få se den personen som vil ha oppmerksomheten dratt mot seg selv. Han har allerede blitt døpt sammen med de andre, men hans gjerninger åpenbarer hans hjertes motiv.) (19) Gi også meg denne makt, at den jeg legger mine hender på, må få Den Hellige Ånd! (20) Men Peter sa til ham: Måtte ditt sølv følge med deg til fortapelsen, fordi du tenkte å kjøpe Guds gave for penger! (21) Du har ingen lodd eller del i dette ord, for ditt hjerte er ikke rett for Gud. (22) Omvend deg derfor fra denne din ondskap, og be Herren om at kanskje ditt hjertes tanke måtte bli deg tilgitt! (23) For jeg ser at du ligger i bitterhets galle og i urettferdighets lenker.

Opp gjennom årene i pinseorganisasjonen holdt de fast på denne tradisjonelle lære om at tungetalen er hovedbeviset på at man har mottatt Den Hellige Ånd, men rett her har vi et skriftsted som ikke nevner noe om at det var noen som talte i tunger, og det tales ingenting om profeti. Hvis vi forstår det riktig, så lar det oss imidlertid vite at Simon så noe som overbeviste ham om at de andre hadde mottatt Den Hellige Ånd. Jeg er nødt til å si at han så dette (Bro. Jackson peker på den første kolonnen på plakaten vår.). Det var det han så, og det overbeviste ham om at Gud var på scenen. Det er så virkelig som det kan bli. Når vi nå ser på denne scenen med vårt sinns øye, så ønsker jeg at vi skal innse at dette er porten, selve inngangen inn til nådegavenes tjeneste. Gud ønsker ikke at menigheten bare skal forbli på dette nivå at de bare nyter disse manifestasjonene. Han ønsker at menigheten skal komme til det punkt at de ting Han har gitt oss kan bli brukt til å tjene Kristi legeme. Her er det at Gud, ved den Ånd, introduserer seg selv for oss som individuelle troende. Han gir oss noe som ikke bare gjør våre egne liv rikere, men Han gir oss også muligheten til å gjøre noe for resten av Kristi legeme som en tjeneste for Ham. Det er grunnen til at vi ved én Ånd er blitt født inn i dette legemet, og vi har fått del i denne åndelige føde og så videre. Enderesultatet er at vi til slutt blir satt i stand til å tjene Kristi legeme med de åndelige gaver.

Når vi nå går igjennom denne opplevelse, så må vi huske at alt dette var en del av resultatene på den apostoliske tid da sannheten ble forkynt.

Umiddelbart etterpå brakte det dem imidlertid inn i dette andre bildet. De fortsatte ikke uendelig å nyte Åndens salvelse på en egoistisk måte. De strakte seg ut for å røre andre. Vel, vi lever på den motsatte side av det vi studerer. Vi nærmer oss avslutningen av det som begynte der tilbake, og Gud har litt etter litt restaurert alt sammen tilbake til sin menighet av troende. Den store forskjellen er (for det var ikke slik i begynnelsen) at her i avslutningen av tidsalderen er Han den Ånd som kan ta av seg selv og arbeide på mennesker på forskjellige nivå, og oppnå den hensikt Han har gitt til kjenne i sitt ord. Det er grunnen til at Han kan gi menneskemassene der ute i organisasjonene en viss mengde av de samme åndelige manifestasjoner, som å be for syke og så videre. Disse menneskemassene danser visselig i ånden, de fryder seg og synger i Ånden, men igjen er jeg nødt til å si at de ikke har noen åpenbaring av ordet. De vil til slutt ikke ha det som skal til. Derfor kan Gud manifestere seg selv i deres midt for å oppfylle visse skriftsteder, og vi har ingen rett til å stille spørsmål ved hvorfor Han gjør det. Han visste nemlig akkurat hva de var, og Han visste akkurat hva de ville ha. Han visste på forhånd at deres sinn er lukket for sannheten. De vil ikke ha sannheten, de vil bare ha Guds velsignelser. På den andre side så vil jeg ikke bare ha Guds velsignelser, men jeg ønsker også å være sikker på at jeg står godt forankret i sannheten. Hvis jeg ikke står i sannheten, så vet jeg at de velsignelsene jeg mottar ikke vil gjøre noen nytte eller bringe meg videre i det lange løp. Hvis alt jeg har opplevd er velsignelsessiden av Gud, så vil jeg når bruden bortrykkes, bli stående ensom tilbake og lure på hva som skjedde. Jeg er nødt til å gå tilbake gjennom de år som har vært for å se på det komplette bildet av det som foregår, og det er rett og slett fordi jeg i lang tid var uvitende angående mange ting. Det var mange ting jeg ikke visste.

Som jeg tidligere sa, så var jeg i de tidlige år i min åndsopplevelse så privilegert at jeg fikk oppleve mange av disse ting i mitt eget liv. Det gjør ikke meg til noe spesielt, men hvis Gud arbeidet på meg på et slikt vis sånn at jeg senere skulle være i stand til å hjelpe andre mennesker på veien, så er jeg nødt til å fortelle min opplevelse på denne måte. Da jeg første gang var under Guds Ånds salvede nærvær, så hadde jeg ikke sett mye av det som foregår innen de mange karismatiske pinsebevegelser i dag. Det eneste jeg hadde sett var hvordan bro. Branham la sine hender på mennesker og ba for dem. Denne spesielle kvelden da jeg var på dette spesielle møtet, så gikk jeg frem for å møte denne evangelisten, og han bare rørte forsiktig ved min

panne. Han presset meg ikke ned, så mye vet jeg. Det var som om noe plutselig feiet føttene mine under meg. Jeg lå der flat utstrakt på gulvet. Som jeg har sagt tidligere, så prøvde jeg å reise meg, men hver eneste muskel i meg føltes ut som smør. Jeg kunne ikke finne noen styrke. Jeg klarte ikke engang å røre på en finger. Så sa jeg til Herren, *Herre, jeg forstår at du har din hånd over meg, så la din vilje skje*. Straks kom det en drukken sensasjon over meg. Jeg har aldri vært full av alkohol i hele mitt liv, men en beruselse begynte å legge seg over meg, og hvert eneste lys i dette skoleauditoriet begynte å blandes sammen og ble til ett stort lys. Bygningen begynte så å spinne rundt, og det føltes som jeg bare fløt rundt i en beruset tilstand. Alt virket som det var millioner av kilometer borte fra meg. Der lå jeg på gulvet, og det var ikke noe jeg kunne gjøre med det. Bro. Jackson, var du ikke redd for at du fikk feil ånd? Nei, jeg var ikke redd for at jeg fikk feil ånd. Jeg dro ikke dit for å få feil ånd. Jeg dro dit for å få alt det Guds Ånd hadde for meg, og jeg var sikker på at jeg ville få det rette. Etter at jeg innså at jeg ikke kunne røre på en eneste muskel, så sa jeg, *Herre, la din vilje skje*. Jeg vet ikke hvor lenge jeg lå der, men i tidens løp hørte jeg noen si, *Du kan reise deg nå*. Da jeg prøvde å reise meg, så klarte jeg det ikke, for jeg var så full. Derfor er jeg nødt til å si at det eksisterer i dag en berusende sensasjon som kan komme over mennesker, og det er Guds måte å introdusere seg selv til deres ånd. Det er ifølge Skriften. Det finnes ikke noe skamfullt ved det. Ellers ville ikke profeten Joel sagt det han sa om det. (Joel 1:5)

Våkne opp, dere drukne, og gråt! Jamre dere, alle vindrikkere, fordi mosten er revet bort fra munnen deres!

Med andre ord, *Hør dette, dere drukkenbolter, den nye vin er revet bort fra deres munn. Dere drikker vinen og våkner opp med en bakrus som gjør at dere føler dere elendige*. Det er grunnen til at de på pinsefestens dag, før de kom ut fra den øvre sal, hadde hørt vinden blåse der oppe, de så tunger av ild dele seg og sette seg på hver enkelt. Med andre ord, de så, de hørte og så følte de; og her kom de ned på gaten og reagerte på en slik måte. De kom ned trappetrinnene og ut på gaten akkurat som om de var beruset. Det var alt denne gjengen med kritiske jøder i Jerusalem kunne tenke på da de prøvde å adressere det de var vitne til den dagen. Hva annet tror du disse kritikerne – som var blåst for forståelse – kunne si da disse disiplene talte med andre tunger, snublet og uten tvil sjanglet rundt? *Å, de er bare fulle av søt vin*. Det

var det de sa, men de snakket om de mennesker som drikker fra flasken, og ikke Guds Ånds nye vin. Jeg har hørt fylliker som har vært så beruset at de ikke kunne snakke så de gjorde seg forstått. Har noen av dere hørt fulle mennesker holde på slik? Jeg var del av en gammel avdeling da jeg var i militæret. Jeg var en av de nye rekruttene i avdelingen, og 80 prosent av de andre karakterene drakk ved hver eneste anledning de fikk. Da de var fulle, visste enkelte av dem ikke engang hvilken vei som var opp og ned. Poenget mitt er at denne berusende sensasjonen er ikke nødvendigvis grunnen til at Gud har frelst deg. Det er bare en introduksjon, en invitasjon inn i Hans Ånds rike, hvor det finnes enda større ting opplevelser enn å føle seg beruset. Det er bare Guds måte å få din oppmerksomhet på. Når du åpner ditt hjerte og lar Ham få sin vilje, så kommer Han ikke alltid til å gjøre deg beruset. Det brukte jeg å tro. Etter at jeg hadde opplevd dette to eller tre ganger kom jeg til det punkt at jeg trodde at hvis jeg hadde vært på møte og ikke kjent denne beruselsen, så hadde jeg ikke engang vært på møte. Jeg følte det slik en stund. Jeg følte at jeg trengte å bli slått i gulvet igjen. Til slutt innså jeg at dette bare var en introduksjon til Åndens rike, og at det er en dybde som vi er nødt til å la Herren lede oss inn i. Når vi vandrer videre med Ham, så er det alltid noe nytt Han ønsker å lære deg og meg. Han vil fortsette å lokke deg, å salve deg på forskjellige måter, men det vil alltid være for en større hensikt enn det vi opplever til de forskjellige tider. Det vil komme tider da du begynner å se forandringer i enkelte ting. Hvis vi er ærlige og oppriktige, og Han ser at vi er villige til å lære hvordan vi skal underholde denne Ånd, så vil Hans hovedhensikt være å lede oss og dirigere våre liv slik at vi får en åndelig vokst.

Noen tviler på sitt standpunkt i Gud

Jeg ønsker å si noe her til den som nettopp har opplevd Åndens salvelse for første gang; Hvis Den Hellige Ånd er i deg, så tro aldri at Han vil forlate deg. Han er der for å bli. Han kommer bare inn for å bo i den som Han forut har visst var et ekte barn, og Han gjør ingen feil. Det kan komme tider da Han i deg aktiverer noe spesielt og lar deg være under denne salvelse, men om Han ikke salver deg på samme vis senere, så betyr ikke det at Han har forlatt deg. Tillatt deg ikke å tro at bare fordi du har vært beruset to eller tre ganger før, så elsker ikke Herren deg lenger om Han ikke lar deg oppleve denne beruselsen igjen. Guds kjærlighet forandrer seg ikke på en slik måte. Bare

mennesker oppfører seg slik. Mennesker kan tenke slik, *Jeg vet ikke hva som har skjedd, for jeg blir aldri beruset lenger.* Vel, Han skal lære oss noe ved disse forskjellige opplevelser, for Guds Ånd har flyttet på innsiden for å gjøre langt mer enn å få deg til å føle deg beruset. Jeg vil at de unge spesielt skal forstå at Bibelen lærer oss at vi bare har et visst mål av denne Ånd i oss, og det er dette mål som får oss til å oppføre oss som vi gjør. Derfor må jeg si dere noe. Hvis bare et lite mål av denne Ånd kan få oss til å oppføre oss som vi mange ganger gjør, så tenk litt på dette når jeg nå tar dere med tilbake til elven Jordan for nesten 2000 år siden. Bibelen sier at den dagen Jesus, din og min Frelser, gikk ned til elven, ut i vannet og ble døpt av Johannes, så ble himmelen åpnet for Ham og Han så Guds Ånd stige ned som en due og opplyste Ham. (Matteus 3:16-17)

Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg for ham, og han så Guds Ånd stige ned som en due og komme over ham. (17) Og se, det lød en røst fra himmelen: Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag.

Vi vet selvfølgelig at det ikke var duen som fylte Ham, for den var bare et symbol. Duen representerte Ånden, og det Ånden som fylte mannen som var kalt Jesus, Guds enbårne Sønn. Vi vet ikke hvordan mennesket Jesus, som en person, oppførte seg da Han mottok Den Hellige Ånd, men vi vet hva som skjedde like etterpå. Bibelen sier at Ånden førte Ham ut i villmarken for å bli fristet av djevelen. (Matteus 4:1)

Da ble Jesus av Ånden ført ut i ørkenen for å fristes av djevelen.

Vi vet at han var der i førti dager og førti netter, og så ble Han møtt av djevelen da Han var på sitt svakeste punkt etter fastingen. Satan prøvde å få Ham til å bruke Guds overnaturlige kraft til å tilfredsstille sitt eget legemlige behov etter føde, men Han sto imot fristelsen. Det sies imidlertid ingenting om at Han opplevde noen sensasjoner da Han ble fylt med Den Hellige Ånd. Mitt poeng er at når vi virkelig mottar Åndens dåp, og Gud begynner å arbeide på oss gjennom forskjellig salvelse, så må vi et eller annet sted underveis lære oss å være meget følsom for Ånden vi har på innsiden. VI må lære oss å verdsette den, respektere den og hvordan vi skal vokte vårt hjertes holdninger til de naturlige ting i livet, samt hvordan våre omgivelser påvirker

oss. Det bestemmer i seg selv mange ganger hvordan vi kommer til å ta imot denne salvelsen. Vil vi, med andre ord, tillate den å påvirke vår hverdag, la den lede og dirigere oss, slik at vi kan vokse i karakter og åndelighet, og bli lik den Herre Jesus Kristus? Når det gjelder manifestasjonene, så er det mange mennesker som vil følge med deg gjennom livet ettersom du vokser i ånden. La oss for eksempel ta dansing. Står det ikke i Salmenes bok at vi skal gå inn gjennom hans porter med takkesang og lovsang, og at vi skal prise Ham ved vår dans, prise Ham med musikkinstrumenter og så videre? Jeg kommer aldri til å glemme de tidlige år av mitt liv, da jeg gikk på søndagsskole hos "Church of Christ". De hadde den dumme ideen at siden Det Nye Testamente ikke nevnte noe om musikkinstrument i menigheten, så burde det ikke være noe. De sa at vi burde tale der hvor Bibelen taler, og forbli stille der hvor Bibelen er stille. Vel, jeg har ikke kastet fra meg Bibelens Gamle Testamente, og ved å lese det, kan jeg forstå hva som var til behag for Gud den gang. Og jeg er overbevist om at Gud selv ikke forandrer seg. De hadde naturligvis ingen musikkinstrumenter, ettersom de hadde en slik overbevisning, og det ble stort sett akseptert. Så begynte vi å gå på møter i Metodistkirken, og der hadde de i den gamle landskirken et piano. Det var ikke så ille. Min kone og jeg giftet oss, og etter en stund begynte vi fra tid til annen å gå på de forskjellige møter i nærheten. Vi dro til en liten kirke i *State Street* i *New Albany*. Det var en metodistkirke, og som jeg tidligere sa, så hadde jeg allerede vennet meg til å ha et piano i lokalet. Denne spesielle kvelden var det imidlertid to søstre som gikk opp for å synge en spesiell sang, og en av dem hadde en gitar. Jeg tenkte, *Hva har jeg rotet meg selv inn i?* Jeg tenkte tradisjonelt at å ha en gitar i en kirke grenset til blasfemi. Det var vår oppdragelse som fikk meg til å tenke slik, og jeg visste ikke bedre. Det viser bare at når du er fullstendig uvitende om det som står i Bibelen, så kan du tenke mye rart, og du vil la det påvirke deg i en negativ retning. Jeg mente at en gitar var helt greit for countrysangerne der ute i verden, men slett ikke i et kirkelokale. Et piano er nok. Tiden gikk imidlertid, og vi var så privilegerte å få komme på møtene i Branham-tabernaklet. Bro. Branham talte om forskjellige instrumenter og slikt, og jeg tenkte, *Du store tid, noe slikt har jeg aldri tenk på!* Vi begynte så å bli henvist til Salmenes bok, og det forandret hele bildet. Når du går inn i Salmenes bok, så kan du ikke unngå å legge merke til trompeter, trommer, cymbaler, strengeinstrument, pianoer, orgel og mere til. Jeg kunne rett og slett se kjempecymbaler i en eller annens hånd, *Bong! Bong!* Hvordan kan det ha en plass i en

gudstjeneste? Nå kan jeg se at de har alle sin plass når det hele ledes av Guds hånd. Og jeg er nødt til å dekke hele bildet i dette budskapet, for å prøve å fjerne fra folks sinn disse tradisjonelle ideene som påvirker dem i feil retning. Mange ganger kan slike ting få en person til å stenge sitt sinn for Guds Ånd. De synes det er vanskelig å komme seg over disse hindrene og være i den posisjon at Ånden kan dele med dem.

Når vi så går videre, så la oss bare si at denne mannen, Simon, så noen manifestasjoner blant de menneskene som trodde, og det fikk ham til å innse at de hadde mottatt noe som han ikke hadde. For å få frem et poeng, vil jeg at du skal prøve å se for deg denne iscenesettingen slik som den tradisjonelle kristenhet fremstiller den nye fødsel. Disse mennesker satt alle sammen der, og de hadde allerede blitt døpt i Herren Jesu navn. Her kommer Peter og Johannes inn, går nedover rekkene idet de legger sine hender på hver enkelt og sier, *MOTTA DEN HELLIGE ÅND*. Så var det eneste de hørte, *Takk, Jesus! Takk, Jesus!* Det var ikke noe som Simon ville blitt tiltrukket av. De hadde de samme ritualer i Baptistkirken. Mitt poeng er dette; selv om det ikke står noe om at noen av dem talte i tunger eller profeterte, så må jeg tro at Guds kraft i alle fall kom over noen av dem, og Simon så noen manifestasjoner som tiltrakk hans oppmerksomhet. Tiden og historien har bevist at når Gud har gjort noe dramatisk for å gjenopprette en sannhet eller gjort noe som skulle påvirke hele hans menighet, så har det vært tilstede en manifestasjon og en demonstrasjon av Hans Ånd som har vært meget fremtredende. Når Han gjør det, så gjør Han det aldri for å behage mennesker. Han gjør sitt verk, og forventer at mennesker før eller senere skal åpne sine øyne, idet Han arbeider på dem.

Opp gjennom årene har folk sagt, *Bro. Jackson, jeg mottok Den Hellige Ånd for flere år siden. Jeg satt bare der i et møte og plutselig kom Den Hellige Ånd over meg og jeg følte at jeg begynte å tale i tunger. Jeg har aldri kjent noe liknende.* Det kan være sant. Apostlenes gjerninger forteller oss klart at på pinsefestens dag satt de der alle sammen. De lå ikke på gulvet, og de sto ikke oppreist. De satt der på den øvre sal og bare ventet. Men selv om de nå satt, sto eller noe annet, så har Gud rett til å arbeide på mennesker på den måte Han velger, uansett hvilke av manifestasjonene det gjelder. Han er en variasjonens Gud, og Han er ikke bundet av menneskenes tradisjonelle metoder. Hvis du ikke tror det, kan du gå tilbake til Det Gamle Testamente

og lese en liten stund. Ta for eksempel David, da han bragte paktens ark tilbake til Jerusalem. (Du kan finne det i 2. Samuels bok 6) Da sangerne og alle musikerne fant sin plass, kledde David seg i en hvit livkjortel, og han kom dansende og hoppende foran arken og priste Gud. Han var virkelig et skue å se på. Ja, en konge oppførte seg slik. Da de hadde brakt paktens ark inn og satt den i det Aller Helligste og alt annet var på plass, så gikk David ut og de ofret sine dyreoffer. De brakte frem vin og det hele. Han delte ut til dem alle sammen en porsjon de skulle feste med den dagen. Bibelen sier at han også tok med en porsjon til sitt eget hus. Hans hustru Mikal, som var Sauls datter, hadde sett ut av vinduet og så ham danse og hoppe, og hun likte det ikke i det hele tatt. Med en gang han kom inn gjennom døren, sa hun, *Du var litt av et syn å skue i dag.* Hun begynte å kritisere ham fra et standpunkt, fordi hun på en eller annen måte måtte ha følt en viss sjalusi. Hun kunne se alle disse israelske tjenestejentene blant folket, og hvordan de hoppet og frydet seg over å se sin konge oppføre seg slik, så hun forsikret seg om at han fikk vite at hun ikke likte det. Han svarte henne slik, *Og jeg vil gjøre meg enda ringere enn så og bli liten i mine egne øyne idet jeg priser Herren.* Vi forstår selvfølgelig at vi nå befinner oss i Det Nye Testamentets tidsalder, og ting er noe annerledes. Gud har ikke nødvendigvis spurt oss om å gå ut på gaten og paradere frem og tilbake idet vi holder på slik. Mange av de ting du leser om i Det Gamle Testamente skjedde i en offentlig ramme. I Det Gamle Testamentets periode fantes det ingen annen åndelig bygning enn synagogen, for ingen av folket gikk inn i templet. Bare prestene gikk inn dit. Når folket imidlertid samlet seg foran templet og alteret, så tilbad de der i forgården. Der kunne tusener av mennesker samles. Med sangerne der på muren og musikerne på plass, tilbad de Herren. De kunne danse der utendørs i full offentlighet. Etter min mening ville vi hedninger blitt skamfull hvis vi hadde sett disse jødiske tilbedelsesfestene på den tid.

Når vi ser på alt dette i et slikt lys, så er vi nødt til å innse at idet vi kommer opp gjennom tiden, så har Gud i de forskjellige generasjoner hatt et folk som Han har delt med på merkelige måter. Mennesker har alltid reagert på samme vis. Vi kan for eksempel ta siste halvdel av 1800-tallet, da det på østkysten fantes en bevegelse som ble kalt de ilds dømte baptistene. Det var det de kalte seg selv. Det begynte i det nordøstre Georgia, og kom opp gjennom østlige Tennessee, gjennom østlige Kentucky og videre inn i Virginia. Grunnen til at disse menneskene ble kalt ilds dømte baptister, var at de begynte å be om å

motta ilds dåpen fordi de leste om det i skriftene. Når denne opplevelsen kom over dem, så fikk de slike brennende sensasjoner, som om de virkelig sto i brann, og de fikk det sterkest i hendene. Du kan tro at det høres dumt ut, men det er et faktum. Hvis du hadde sett noen her inne holde på slik, så ville du kanskje ha sagt noe sånt, *Jeg vet ikke om det er den rette ånd eller ikke*. Min kone har imidlertid en slektning på sin fars side, som det sies hadde denne selvsamme opplevelse. De skrev om ham i sine nedtegnelser. Alle naboene sa han var en merkelig mann. Til tider hørte de ham ute på maisåkeren på en varm dag, og plutselig fikk han disse anfallene. De hørte ham rope halleluja, og så ham riste hendene. Ja, de trodde han var rar, men det fortelles også mange ganger om at de kalte på ham for å be for syke. Å, jeg kan si deg at når kritikerne ikke vet hva de skal gjøre, og det ikke er noen annen utvei, så vil de til slutt si, *Vel, la oss gå og få tak i denne merkelige karakteren og se om han kan gjøre noe for å hjelpe*. Det sies at de dro og hentet denne broderen, og han ville komme inn i huset deres, knelte ned ved sengen og der ville han løfte sine hender opp til Herren. Og Gud kom inn på scenen. I den perioden var det ingen store publikasjoner om dette i avisene, men det etterlot visselig et vitnesbyrd i lokalsamfunnet.

Disse opplevelsene har blitt manifestert i menneskegrupper opp gjennom alle tider, og det er ingen grunn til å tro at Gud ikke skulle fortsette å arbeide på en hvilken som helst måte som skal til for å oppnå sin hensikt. Når mennesker blir så tilfreds, så fastlåst i et tradisjonelt rot og de går gjennom de samme ritualer hver eneste dag, så tror jeg Gud etter en stund blir lei av dette tradisjonelle tøvete, og gjør noe for å forandre tingene. Gud ble lei av israelerne, hvordan de stadig ofret sine brennoffer på en hverdagslig måte, så Han sa, *Jeg hadde ikke behag i deres brennoffer*. Hvorfor ville Han si det når det var Han som hadde befalt dem å ofre? Det var på grunn av måten menneskene gjorde det på. De ble fanget i en gammel vane, så det de gjorde – selv om det var ifølge Guds foreskrevne vei – manglet mening, det fantes ingen stimulering eller gledende effekt. Det er grunnen til at Gud mange ganger er bestemt på å forandre ting, og når Han gjør det, så sier mennesker, *Det er fullstendig upassende*. Når du ser det i henhold til tradisjonen, så er du nødt til å si deg enig. Det er slik tradisjonelle mennesker føler om å danse i ånden. Men jeg vil du skal vite at å danse i Ånden kan være like inspirert som noe annet en kristen person kan gjøre i sin tilbedelse av Gud. Åndens salvelse kan ha forskjellig effekt fra person til person. Som jeg sa tidligere,

så kan den berusende salvelsen føre til at du blir slått i Ånden. Å bli slått i Ånden betyr at sensasjonen har påvirket ditt indre i den grad at du ikke lenger har noen som helst form for balanse, og den nærmeste tingen er gulvet, eller bakken. Du vil ikke være i stand til å røre deg på noen som helst måte før denne sensasjonen begynner å løfte seg. Jeg er også nødt til å si at disse effektene kan være like virkelige som det mennesket som går ut på byen for å drikke seg sanseløs på øl eller annen alkoholholdig drikk. Tingen er den at du er full av Guds Ånd, og når du kommer ut av denne tilstanden, så vil du føle deg i kjempeform. Du har ikke denne hodeknusende bakrusen som de andre vanligvis har. Når Gud får ha kontroll, så kommer alt ut riktig.

Et blikk på manifestasjoner

På dette tidspunkt skal jeg dele med dere en opplevelse som skjedde for mange år siden i Branham-tabernaklet. Det er leit å måtte si at det i denne verden finnes mennesker som går nedover livets vei, og når du møter dem, så kan de se helt oppriktig ut. Men dypt inne i hjertet er det noe som Gud ser på, noe som ikke er helt riktig. Derfor er vi nødt til å granske alt i henhold til skriften. Han lar det regne over rettferdig og urettferdig til tider. Han kan salve mennesker som Han vet aldri vil ha den rette respekten for denne salvelsen. De kan imidlertid aldri si at Han ikke ga dem en sjanse. Han vil la mennesker motta en salvelse, og de går gjennom alle slags emosjonelle danser og slikt, og mange år senere ender de opp med å gjøre akkurat det motsatte av det de burde. Betyr det at opplevelsen ikke var fra Gud? Det Gud gir er ekte, men det er måten du behandler det på som utgjør forskjellen. Du er bare nødt til å være vis nok, åndelig nok til å forstå hvordan enkelte ting kan skje på grunn av falske motiver, og si, *Herre, la ikke det bli min lodd. Hjelp meg å vandre i ditt lys.*

Dette skjedde en kveld i Branham-tabernaklet for mange år siden, like etter at møter var over. Bro. Neville var ferdig med å forkynne, og flesteparten av mengden hadde forlatt bygningen. Noen få av oss stod i midtgangen og snakket, og så var det en av dem som sa, (jeg skal ikke nevne hans navn) *Be for meg, for jeg ønsker Den Hellige Ånds dåp.* Ikke før han hadde sagt det, så kom det en vind susende gjennom bygningen. Jeg hørte det med mine egne ører da det suset forbi. Den tok tak i meg og spant meg rundt, sendte meg gjennom noen seterader og satte meg ned ved veggen på samme rad. Der satt

jeg, og det hele hadde skjedd så raskt. Alt mannen sa var, *Be for meg, for jeg ønsker Den Hellige Ånds dåp*. Bro. Glens svigermor sa, *Den Hellige Ånd er her, og Han ønsker å gjøre noe*. Broderen knelte ned i midtgangen og begynte å be, og vi alle ba en god stund. Til slutt var det blitt sent, og barna våre var såpass små at de måtte legges til sengs, så vi ble der bare en liten stund til før vi dro. Denne spesielle broderen knelte der, og etter en stund kom salvelsen over ham og han begynte å tale i tunger. De sa at han talte i tunger en god stund. Lytt nå imidlertid til hva han gjorde litt senere. Husk nå på at selv om Guds salvelse er over oss, så er vi nødt til å lære oss hvordan vi skal underholde den. Vi må lære oss å verdsette den og på samme tid holde oss til en guddommelig orden som skriftene fremholder. Apostelen Paulus talte om tungetale, tydning, profeti, og han la frem en guddommelig orden angående operasjonen av disse gavene. De som opererer gavene er underlagt en guddommelig orden, og du er også nødt til å være under salvelsen for å kunne operere dem, akkurat slik som Paulus lærte. Hvis da disse mennesker skal være underlagt en slik skriftsmessig disiplin eller kontroll, og vite når de skal gjøre noe og når de ikke skal gjøre noe, så er de nødt til å lære det på en eller annen måte. Vel, rett her skal Gud lære oss opp for å bringe oss inn i den rette orden i sitt rike, men dere kan selv bedømme hva denne mannen gjorde. Han reiste seg fra gulvet, og det var ingen tvil om at han hadde en god følelse. Det er én ting å føle det så godt at du fryder deg på innsiden, men han reiste seg, ropte *Pris skje Gud*, og gikk så bort og slo knyttneven rett gjennom veggen. Var det Den Hellige Ånd som fortalte ham at han skulle gjøre det? Nei, Den Hellige Ånd fikk ham ikke til å gjøre det. Det var mannens eget kjødelige iver som gjorde det, og alle og enhver burde vite bedre. Vel, bro. Jackson, forklar det for meg. Det viser bare at mannen ble så ivrig at han trodde at Gud ville bli herliggjort samme hva han gjorde. Nei! Gud vil ikke bli herliggjort gjennom oss hvis ikke Han får lede oss til å gjøre gjerningene. Gjennom disse opplevelsene skal Han nemlig begynne å lære oss og se hvor langt vi er villige til å gå for å være ledet. Det er én ting å være lydig mot Ånden, men jeg kan forsikre deg om at Gud aldri vil salve deg til å gå rundt og slå hull i vegger. Nei, det er ikke det dreier seg om. Mange ganger blir folk så salvet og så revet med at de virkelig glemmer hva de holder på med. Når vi derfor går gjennom slike opplevelser, og Gud velsigner oss, så vil Han etter en tid se hvor langt vi er villige til å gå med det vi har fått.

Jeg husker en gammel mann jeg møtte i Tabernaklet. Han var fra Houston, Texas. Han kjente mange av menneskene fra Azusa Street, så han sa til meg en dag, *Bro. Jackson, noen av de vidunderligste ting fant sted i møtene på Azusa Street.* Det lille jeg har lest, forteller om hvordan Guds kraft fylte lokalet, og de fortalte om at bro. Seymour, den svarte forkynneren, ville komme inn og sette seg i stolen med hodet i hendene og bare be. Alle sammen var i bønn, og så begynte Ånden å arbeide. Mange ganger kom det inn kritikere, mennesker som ønsket å skape bråk og krangel. Ikke før de startet å bråke, så ville Guds kraft slå dem i gulvet. Det var en spesiell mann som kom for å skape bråk, men Guds kraft slo ham i gulvet umiddelbart. Fordi han hadde fremvist seg selv på en slik måte, så var det ingen som ville komme i nærheten av ham. Der lå han på gulvet og tryglet, *Be for meg.* Denne mannen krøp formelig opp forbi benkeradene. For en ydmykende situasjon å komme i, og bare på grunn av at han prøvde å hindre Guds arbeid. Noen mennesker tror de er så smarte, men Gud har allerede deres nummer. Denne mannen kravlet helt til han kom opp til fronten, og det var først da de andre begynte å få nok omtanke for ham til å samle seg rundt. De sa de hadde timer da enkelte fanatikere kom og ville løpe. Vel, løping er en del av det, for det er bare en utvidelse av dansing, kan man si. Kong David danset ikke bare på ett sted. Mens prestene bar paktens ark, var han i fronten, grepet av en salvelse. Den triste delen av det er at det innimellom kommer personer som bare vil vise seg frem. Det virker som om deres holdning er, *Jeg vil at verden skal se meg.* En slik holdning kommer ikke fra Gud. Når Guds Ånd begynner å arbeide, så bryr jeg meg ikke noe om hvem Gud ønsker å bruke til å legge hendene på noen. Det er vidunderlig å vite at Gud kan bruke et barn hvis Han velger å gjøre det, og det er virkelig vakkert. Det står om det i Salmene 8:2, og Jesus repeterte det i Matteus 21:16.

Men Jesus sa til dem: Ja! Har dere aldri lest: Fra umyndige og diebarns munn har du beredt deg lovprisning?

Gud vet hvordan Han skal arbeide på disse unge hjertene, og de svarer fordi deres sinn ikke har blitt programmert med menneskelige tradisjoner. Deres sinn er følsomme, villige til å ta imot og godta alt det Gud har for dem. Det fortelles om en person som endte opp med brukket arm. Var det Den Hellige Ånd som gjorde det? Nei, og jeg er sikker på at han ikke gikk på møte for å ende opp med en brukket arm. Hvis han imidlertid kom for å vise seg frem,

så vet Gud hvordan Han skal ta seg av ham. Han sprang virkelig, men han sprang rett inn i noe. På fredag kveld var det en ung søster som fremdeles danset da jeg forlot bygningen en stund etter kl. 22. Jeg kom med en kommentar, *Danser på et kronestykke, og trækker aldri på noens tær*. Det er slik det er meningen det skal være. Du er nødt til å være i god fysisk form for å holde på slik i over to timer, hvis du ikke er under salvelsen. Ja, du må være i god form hvis du bare gjør det i kjødet. Hvis du imidlertid gjør det i Ånden, så er det Han som gjør det. Når vi nå snakker om risting, når Guds Ånd setter i gang, og hvis du ser at noen begynner å riste skikkelig med armene, så føl ikke at noe er galt. Jeg har også opplevd det nede i låven. Grunnen til at jeg sier det, er at Guds Ånd kan komme inn i ditt legeme og manifestere seg selv i deg og gjennom deg, og mange ganger er det bare for din egen oppbyggelse. Det trenger ikke å være noen andre i nærheten. Alt avhenger av hvordan du vil se på det, og hva din holdning og ditt motiv er; vil du underholde Guds Ånd for å vandre videre med Ham? Tro meg når jeg sier dette. Gud har ikke sluppet opp for opplevelser som Han kan gi til sine barn. Han har fremdeles mange ting som Han kan og vil gjøre før vi er ferdig her nede.

Når vi ser at Guds Ånd arbeider på folk, så er eldre mennesker mange ganger litt mer reservert til det. Det kan være at de gjennom sitt liv har sett ting komme ut av kontroll og så bli ført inn i fanatisme. Hvis vi imidlertid går inn i denne salvelsen med ett eneste begjær, og det er å være et åndsfylt og åndsledet Guds barn, så vil vi før eller senere bli brukt av Gud. Rett her, i tjeneste i menigheten, er det du blir brukt. Noen ganger er det disse ting Gud bruker bare for å tale til de mennesker som har vært litt sene med å fange opp det Ånden gjør. Hvis jeg på den tid jeg var i pinsemenigheten, ville funnet meg selv i et slikt møte som det vi har i dag, så ville jeg ikke blitt der særlig lenge. Dette ville ha skremt livet ut av meg den gang. Jeg er nødt til å takke Gud fordi det ikke skremmer meg lenger. Jeg synes det er meget underholdende og meget forfriskende. Slik som apostelen Peter en gang sa det, det er en usigelig og herliggjort glede. Tenk bare på at dette til og med tar tak i små barn. Over i Norge gikk vi rundt og ba for mennesker, og lengre bak stod det tre unge søstre sammen. Vi ba for en av dem og her kom Guds Ånd over dem og de begynte alle tre å danse samtidig. Jeg hadde ikke sett noen av dem danse før dette, men denne kvelden danset og danset de. Du er nødt til å smile når du ser noe slikt. Det var ingen som fortalte dem at de

skulle danse, men Guds Ånd bare inspirerte dem til det. Ute blant de karismatiske rekker blir mennesker mange ganger fortalt hva de skal gjøre. For eksempel, *Si disse ordene. Si dem raskere og raskere.* Og så er det noen som sier, *Sånn, nå har du det.* Det er tøys. Gud trenger ikke slik hjelp. Hvis Gud kan slå deg ut i Ånden i timevis uten hjelp fra forgjengelige mennesker, så kan Han gjøre alt annet Han måtte ønske også, og Han kan gjøre det uten noen persons utspekulerte taktikk. Det er idet vi går gjennom slike opplevelser at vi begynner å danne en ordentlig holdning i oss selv, og denne holdningen begynner å sette oss i den posisjon at Gud ser Han kan stole på oss. Det er grunnen til at da vi først begynte å gå i Tabernaklet, så sa jeg, *Herre, la meg være ærlig i mitt hjerte overfor deg.*

Bro. Branham hadde sagt at endetidens menighet ville være en åndsfylt menighet, og at alle de ni åndelige gaver ville være operative i den. Der satt jeg, en metodist, og han så i min retning og sa, *Det er godt for dere metodister også.* Det kunne ha fornærmet enkelte personer, men jeg ble ikke fornærmet. Det brakte meg ned på mine knær, enten ute i stallen eller ute i skogen til sent på kveld. Jeg sa, *Herre, jeg vil ha denne opplevelsen,* og Han hørte min bønn. Etter den første opplevelsen min, da jeg endelig klarte å komme meg opp, så innså jeg at jeg nå hadde fått noe på innsiden som jeg aldri hadde kjent før. Så sa jeg i lengre tid, *Herre, hvis du bare vil la meg tale i tunger, så skal jeg aldri forkynne dette med tungetalen som bevis for Den Hellige Ånd, slik som mange andre holder på, for jeg vet det ikke er riktig å lære noe slikt.* Jeg følte det slik at hvis jeg bare kunne komme meg til et sted hvor jeg kunne se gavene i operasjon og bare være i slike omgivelser, så ville jeg få det jeg var ute etter. Bare det å være i det riktige miljøet har nemlig mye med det å gjøre. *Fortsettes i neste nummer.*

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*

6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*
37. *Mat i rette tid. 3.*
38. *Fra Azusa street til nå. 1.*
39. *Fra Azusa street til nå. 2.*
40. *Fra Azusa street til nå. 3.*
41. *Brudens salvelse. 1.*

Venneflokken i Verdal

